

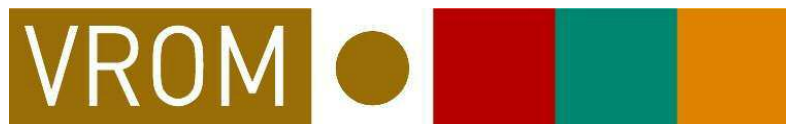
Nederlands nationaal toewijzingsplan broeikasgasemissierechten 2008-2012

Plan van de Minister van Economische Zaken en de Minister van
Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer

Vastgesteld op 16 mei 2007
Geconsolideerde versie (Stcrt. 2008, nr. 132)

Ministerie van Economische Zaken

SenterNovem

Inhoudsopgave

Samenvatting	5
DEEL I: DE HOOFDLIJNEN	6
1 Inleiding	7
1.1 <i>Algemeen</i>	7
1.2 <i>De procedure</i>	8
1.3 <i>Rechtsbescherming</i>	8
1.4 <i>Leeswijzer</i>	9
2 Uitgangspunten	9
3 De beschikbare emissieruimte	10
3.1 <i>Kyoto doelstelling</i>	10
3.2 <i>De totale hoeveelheid toe te wijzen emissierechten</i>	11
3.3 <i>Depot voor nieuwkomers en een depot voor juridische procedures</i>	11
3.4 <i>Opt-in N₂O</i>	12
3.5 <i>Overzicht CO₂ ruimte NAP-I en NAP-II</i>	12
3.6 <i>Korting elektriciteitsproducenten</i>	13
4 Deelnemers	14
5 Toewijzing	14
5.1 <i>De toewijzingsmethode en verlening</i>	14
5.2 <i>De manier van toewijzen aan bestaande inrichtingen</i>	15
6 Nieuwkomers en uitbreidingen vanaf 1 januari 2007, sluitingen en depots	19
6.1 <i>De manier van toewijzen aan nieuwkomers</i>	19
6.2 <i>Sluitingen</i>	20
6.3 <i>Depot</i>	20
7 De inspraak	21
8 Beschikking Europese Commissie	22

DEEL II: HET TOEWIJZINGSPLAN	24
Hoofdstuk 1: Het Nederlandse klimaatbeleid	25
1.1 Nationale emissiedoelstelling.....	25
1.2 Sectorale streefwaarden en JI- en CDM-doelen.....	26
1.3 Historische ontwikkeling binnenlandse emissies.....	27
1.4 Toekomstige ontwikkeling binnenlandse emissies.....	28
1.5 Feitelijke en toekomstige ontwikkeling JI en CDM-taakstelling.....	29
1.6 Conclusie Kyoto-doelstelling.....	30
Hoofdstuk 2: Het totaal aantal emissierechten	31
2.1 Emissieruimte sectoren.....	31
2.1.1 Emissieruimte industrie.....	31
2.1.2 Emissieruimte glastuinbouw.....	32
2.1.3 Emissieruimte gebouwde omgeving.....	32
2.1.4 Emissieruimte salpeterzuurproductie.....	32
2.2 Bijdrage sectoren aan emissiehandel.....	32
2.3 De depots.....	32
2.3.1 Depots nieuwkomers.....	32
2.3.2 Depot juridische procedures.....	33
2.3.3 Depot te verkopen emissierechten.....	33
2.4 Overzicht hoeveelheid beschikbare emissierechten.....	34
Hoofdstuk 3: De toewijzing	35
3.1 Grondslagen voor de toewijzing.....	35
3.2 Identificatie van betrokken inrichtingen.....	36
3.3 Wijze waarop de benodigde gegevens zijn verkregen.....	37
3.4 Manier van toewijzen voor CO ₂	39
3.4.1 Algemene opzet.....	39
3.4.2 De berekening van de toewijzing.....	39
3.4.2.1. Stap 1 Het vaststellen van de historische emissies.....	39
3.4.2.2. Stap 2 Bepaling van de relatieve energie-efficiencyfactor.....	44
3.4.2.3. Stap 3 Verwerken groei en bijzondere omstandigheden op sectorniveau.....	45
3.4.2.4. Stap 4 Berekening uiteindelijke toewijzing.....	49
3.5 Nieuwe inrichtingen en uitbreidingen voor 1 januari 2007.....	51
Hoofdstuk 4 Manier van toewijzen aan nieuwkomers (incl. uitbreidingen) vanaf 1 januari 2007 en aan de salpeterzuurindustrie	52
4.1 Nieuwkomers vanaf 1 januari 2007.....	52
4.2 Manier van toewijzen aan nieuwkomers.....	54

<i>4.3 Reservering van emissierechten in het nieuwkomerdepot</i>	54
<i>4.4 De toewijzing voor de salpeterzuurindustrie</i>	55
4.4.1 Grondslagen voor de toewijzing	55
4.4.2 De manier van toewijzen voor de salpeterzuurindustrie	55
4.4.3 Het N ₂ O depot.....	56
Hoofdstuk 5: Limiet op het gebruik van JI en CDM rechten	57
Bijlage 1: Lijst van deelnemende inrichtingen	59
Bijlage 2: Definities en begrippen	60
Bijlage 3: Verbrandingswaarden en emissiefactoren	64
Bijlage 4: Overzichtstabellen	65

Samenvatting

1.	Nederland haalt de Kyoto doelstelling.
2.	Nederland wijst in de planperiode 2008-12 jaarlijks in totaal 77,2 Mton CO ₂ aan gratis rechten toe aan bestaande inrichtingen.
3.	Voor nieuwkomers is er een reserve depot van 5,9 Mton CO ₂ per jaar. Daarnaast is er een reserve van 0,48 Mton CO ₂ per jaar voor de uitkomst van juridische procedures.
4.	Voor de reikwijdte van het systeem van emissiehandel sluit Nederland zich aan bij de definitie van verbrandingseenheden zoals vastgelegd in het guidance document van de EU Commissie.
5.	Toewijzing op inrichtingenniveau gebeurt op basis van de historische emissies, verwachte groei, de energie-efficiency van die inrichting en de correctiefactor om binnen het totaal aantal beschikbare rechten te blijven. Voor energieconversie wordt van vaste rendementen uitgegaan.
6.	Voor procesemissies werkt de correctiefactor voor 50% door.
7.	Bestaande elektriciteitsproducenten worden met 15% gekort vanwege de verwachte windfall profits. De elektriciteitsproductie tot 350 GWh wordt niet gekort. Circa 1/3 van de gekorte rechten gaat naar de industrieelneemers aan emissiehandel, die netto importeur zijn van elektriciteit. Dit wordt verdeeld naar rato van de basistoewijzing. Circa 2/3 van de korting zal worden verkocht. (Dit is bijna 4% van het totaal aantal toe te wijzen rechten). De opbrengst wordt gebruikt om de kleinverbruikers te compenseren voor de hoge elektriciteitsprijzen.
8.	Aan inrichtingen die gedurende de planperiode sluiten worden geen rechten meer verleend.
9.	De toewijzing aan nieuwkomers vindt plaats op basis van mondiaal gezien de meest efficiënte stand der techniek bij commerciële operatie.
10.	Inrichtingen met een totaal opgesteld vermogen vanaf 20 MW _{th} die door de gehanteerde 3 MW _{th} -optelregel voor verbrandingseenheden buiten het systeem van handel in emissierechten vallen, kunnen een opt-in aanvragen.
11.	Het broeikasgas N ₂ O uit de productie van salpeterzuur wordt toegevoegd aan het systeem. Hier is een opt-in voor aangevraagd bij de Europese Commissie.
12.	Er is een limiet gesteld op het gebruik van JI/CDM van 10% per jaar per inrichting.

DEEL I: DE HOOFDLIJNEN

1 Inleiding

Voor u ligt het Nederlands nationaal toewijzingsplan broeikasgasemissierechten voor de periode 2008-2012. Dit plan is het plan als bedoeld in artikel 16.23 van de Wet milieubeheer (hierna: Wm). Dit plan wordt ook wel nationaal allocatieplan emissierechten (afgekort: NAP-II) genoemd.

1.1 Algemeen

Op grond van Europese regelgeving is binnen de Europese Unie een systeem van handel in broeikasgasemissierechten tot stand gebracht. Dit systeem is op 1 januari 2005 van start gegaan. De EG-richtlijn handel in broeikasgasemissierechten¹ (hierna: de Richtlijn) is in Nederland geïmplementeerd in ondermeer de Wet milieubeheer² en het Besluit handel in emissierechten³ (hierna: Besluit). Welke inrichtingen onder het systeem van emissiehandel vallen blijkt uit het Besluit. De daarin opgenomen reikwijdte wordt hierna aangeduid als de wettelijke criteria. Vooral inrichtingen uit de industrie en de elektriciteitsproductiesector vallen onder de reikwijdte van het Besluit. De betreffende inrichtingen moeten een emissievergunning hebben om de broeikasgassen te mogen uitstoten die onder die regelgeving vallen. Elk van de deelnemende inrichtingen krijgt een hoeveelheid emissierechten toegewezen. Een inrichting moet na elk kalenderjaar zijn emissies die onder de wettelijke criteria vallen, afdekken door het inleveren van emissierechten.

Nationale toewijzingsplannen gelden voor aansluitende planperiodes (artikel 16.23, tweede lid, Wm). De periode voor het eerste nationale toewijzingsplan⁴ bedraagt drie jaar: van 2005 t/m 2007. De periodes voor de daaropvolgende plannen beslaan vijf jaar. Voor elk van die periodes moet op grond van de Wm een plan opgesteld worden. Dat plan moet ten minste bevatten een aanduiding van de totale hoeveelheid broeikasgasemissierechten voor de planperiode, de methode van toewijzen (gratis of anderszins), maar ook de manier van toewijzen van emissierechten en een indicatieve lijst van inrichtingen en hun emissierechten die naar verwachting op grond van de in dit plan geschetste methodiek aan elke afzonderlijke inrichting zal worden toegewezen. Onderhavig toewijzingsplan heeft betrekking op de planperiode 2008 t/m 2012.

Het resultaat van de toepassing van de toewijzingsregels in dit plan is te vinden in de indicatieve lijst die is opgenomen in bijlage 1 behorende bij dit plan, waarin de individuele inrichtingen

---

¹ Richtlijn nr. 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van Richtlijn 96/61/EG van de Raad (PbEU L 275) en Richtlijn 2004/101/EG, de zogenoemde Linking Directive.

² Implementatiewet EG-richtlijn handel in broeikasgasemissierechten, Staatsblad 2004, nr. 511. De in de Wet milieubeheer opgenomen regeling inzake handel in broeikasgasemissiehandel is gewijzigd ten behoeve van de implementatie van richtlijn nr. 2004/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 oktober 2004 inhoudende wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap, met betrekking tot de projectgebonden mechanismen van het Protocol van Kyoto (PbEU L 338) en de uitvoering van de op de goedkeuring van projectactiviteiten betrekking hebbende onderdelen van het op 11 december 1997 te Kyoto totstandgekomen Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering. Dit is de Implementatiewet EG-richtlijn projectgebonden Kyotomechanismen, Stb. 2006, nr. 189. Deze Implementatiewet is op 1 mei 2006 in werking getreden (Stb. 2006, nr. 213).

³ Stb. 2004, nr. 737, laatstelijk gewijzigd bij besluit van 31 mei 2005, Stb. 2005, nr. 284.

⁴ Stcrt van 20 augustus 2004, nr. 159.

worden genoemd en het aantal emissierechten dat naar verwachting aan elke inrichting zal worden toegewezen⁵.

De eerste stap in de richting van de definitieve toewijzing en verlening van emissierechten aan individuele inrichtingen was het ontwerpplan dat op 23 mei 2006 onder meer in de Staatscourant is gepubliceerd. Op de voornemens in dit ontwerpplan kon een ieder tot en met 4 juli 2006 zienswijzen inbrengen. Tijdens de voorbereiding van dat ontwerp heeft veelvuldig overleg plaatsgevonden met het bedrijfsleven. Vijf vertegenwoordigers van het bedrijfsleven maakten deel uit van de projectgroep die het plan heeft opgesteld. Ook zijn de voorgenomen besluiten verschillende malen met een speciaal daarvoor opgericht overlegorgaan, waarin overheid en bedrijfsleven zitting hebben, besproken. Op 16 januari 2006 is er – bij wijze van extra communicatie - een tussenbalans van het plan uitgebracht, waarop iedereen de mogelijkheid had te reageren. Daarnaast zijn er met grote regelmaat nieuwsbrieven verschenen met daarin de laatste stand van zaken rond het toewijzingsproces. Tot slot is er door de overheid tweemaal voor alle betrokken partijen een congres georganiseerd over CO₂-emissiehandel.

1.2 De procedure

De voorbereiding van dit plan geschiedt volgens de procedure van artikel 16.26 Wm. Daarom werd gedurende zes weken na publicatie - van 23 mei 2006 tot en met 4 juli 2006 - iedereen de gelegenheid gegeven op het ontwerp van dit plan zijn zienswijze kenbaar te maken. Voorts is het ontwerpplan op 30 mei 2006 toegezonden aan de beide kamers der Staten-Generaal. Op 15 en 22 juni en op 7 en 21 september 2006 heeft overleg plaatsgevonden met de Tweede Kamer.

De Minister van Economische Zaken (EZ) en de Staatssecretaris van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) (verder: de bewindslieden) hebben na de inspraakperiode hun standpunt ten aanzien van de inspraakreacties bepaald. Dit is op 4 september 2006 aan de Tweede Kamer toegezonden. Op welke wijze rekening is gehouden met de inspraakreacties is aangegeven in paragraaf 7 van dit hoofdstuk. Het plan is vervolgens op grond van artikel 9 van de Richtlijn naar de Europese Commissie gezonden. De Europese Commissie heeft het plan getoetst aan de Richtlijn. Ook de andere lidstaten konden hun mening over het plan geven. Daartoe is het plan aan de Permanente Vertegenwoordigers van elke lidstaat bij de Europese Commissie toegestuurd. In paragraaf 8 is aangegeven hoe het oordeel van de Europese Commissie op het vastgestelde plan is verwerkt. Wijzigingen in het plan konden - tijdens de beoordelingstermijn bedoeld in artikel 9, derde lid, van de Richtlijn - zowel voortvloeien uit bezwaren die de Europese Commissie tijdens de beoordelingsprocedure van artikel 9 van de Richtlijn inbrengt als wijzigingen die op eigen initiatief van de bewindslieden noodzakelijk worden geacht. Al de wijzigingen konden met goedkeuring van de Europese Commissie worden verwerkt voordat het plan definitief kon worden vastgesteld. Alleen het definitieve plan vormt de basis voor het nationale toewijzingsbesluit en andere toewijzingsbesluiten zoals bedoeld in artikel 16.29, onderscheidenlijk artikel 16.32 Wm. Tegen de toewijzingsbesluiten kan beroep worden ingesteld.

Kort gezegd is er een inspraakversie van het plan, een EU-versie van het plan en een definitief plan. Deze versies verschillen van elkaar.

1.3 Rechtsbescherming

Tegen het definitieve plan kan geen beroep bij de bestuursrechter worden ingesteld. Dit volgt uit artikel 20.2, eerste lid, Wm en artikel 8:5, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

---

⁵ Het is een indicatieve lijst omdat deelnemers en/of het aantal emissierechten per inrichting nog kan veranderen als gevolg van wijzigingen.

Tegen het Nationale toewijzingsbesluit en andere toewijzingsbesluiten staat rechtsbescherming open.

1.4 Leeswijzer

De opbouw van het plan is als volgt. Het eerste deel bevat een overzicht van het plan op hoofdlijnen. Het tweede deel bevat de bepaling van het nationale emissieplafond en de regels voor de toewijzing van de emissierechten aan de afzonderlijke inrichtingen.

Deel I plaatst het plan in een bredere context. De tekst van deel II is leidend. In bijlage 1 is de voorlopige lijst van inrichtingen opgenomen die ook als uitgangspunt voor de toewijzing in het nationale toewijzingsbesluit genomen wordt. Meer achtergrond informatie over emissiehandel en dit plan is te vinden op www.CO2-allocatie.nl.

2 Uitgangspunten

De uitgangspunten voor het toewijzen van de emissierechten zijn gebaseerd op de wettelijke criteria, bijlage III bij de Richtlijn, het guidance document van de Europese Commissie⁶, het nationale toewijzingsplan voor de periode 2005-2007 (NAP-I) en op bestaand en nieuw beleid.

- In de Richtlijn is een aantal criteria opgenomen waar het toewijzingsplan aan moet voldoen. Belangrijk hierbij is dat de rechten in beginsel aan de directe emissies worden gekoppeld, met andere woorden: de eigenaar van de schoorsteen krijgt de emissierechten.
- Voor de reikwijdte van emissiehandel voor verbrandingsactiviteiten sluit Nederland zich aan bij de definitie zoals die door de Europese Commissie in haar Guidance document is opgenomen en de verdere uitwerking hiervan zoals besproken in het Climate Change Committee⁷ van 31 mei 2006.
- Een andere belangrijke basis voor de toewijzing is het huidige beleid. De lidstaten hebben namelijk de mogelijkheid om naast de criteria die in de Richtlijn zijn genoemd nog andere criteria te gebruiken waaraan de toewijzing moet voldoen. Nederland maakt gebruik van deze mogelijkheid.
- Bij de verdeling wordt zo goed mogelijk aangesloten op de convenanten Benchmarking energie-efficiency (BM) en de Meerjarenaafspraken energie-efficiency (MJA). In deze convenanten zijn de afspraken neergelegd tussen overheid en bedrijfsleven over het verbeteren van hun energie-efficiency. De Benchmarkbedrijven moeten op energie-efficiencygebied tot de beste ter wereld behoren. Inrichtingen die het Convenant Benchmarking niet hebben getekend, moeten overeenkomstig de Meerjarenaafspraken alle rendabele energie-efficiency maatregelen nemen met een terugverdientijd tot en met vijf jaar. Ook zijn er afspraken over de aanpassing van de elektriciteitsproductie in het Kolenconvenant. Bij het opstellen van dit plan is ervoor gekozen om, binnen de ruimte die de Richtlijn biedt, zo

---

⁶ Communication of the Commission, "Further guidance on allocations plans for the 2008 to 2012 trading period of the EU Emission Trading Scheme", Brussels 22.12.2005, COM(2005)703 final. Dit document is een aanvulling op de richtsnoeren die de Commissie voor de eerste handelsperiode had opgesteld;

Communication from the Commission on guidance to assist Member States in the implementation of the criteria listed in Bijlage III to Directive 2003/87/EC establishing a scheme for greenhouse gas emission allowance trading within the Community and amending Council Directive 96/61/EC, and on the circumstances under which force majeure is demonstrated., COM (2003) 830 final, 7.1.2004. Ook deze richtsnoeren gelden dus nog steeds.

⁷ In het Climate Change Committee van 31 mei 2006 hebben de Lidstaten ingestemd met een nadere invulling van de definitie van verbrandingseenheden zoals opgenomen in het guidance document. Deze uitwerking is te vinden op www.co2-allocatie.nl

veel mogelijk aan te sluiten bij deze bestaande afspraken. Bovendien wordt op deze manier ook invulling gegeven aan de criteria 7 en 3 van bijlage III bij de Richtlijn. Criterium 3 geeft aan dat in het plan rekening wordt gehouden met de technologische mogelijkheden die er zijn. Dit komt tot uitdrukking in de factor in de toewijzingsformule die betrekking heeft op de relatieve energie-efficiency en de wijze waarop om wordt gegaan met procesemissies. Technologische potentie is geïdentificeerd door te kijken naar prestaties op het gebied van energie-efficiency. Dit zijn prestaties die bedrijven vrijwillig op zich genomen hebben. In alle gevallen geldt: heeft een inrichting beter gepresteerd dan vereist in de afspraak, dan worden daarvoor naar rato extra rechten toegewezen. Heeft een inrichting minder gepresteerd dan vrijwillig afgesproken, dan krijgt die inrichting naar rato minder rechten omdat deze meer technologisch potentieel heeft om emissies te reduceren. Criterium 7 van bijlage III bij de Richtlijn geeft aan dat het plan rekening kan houden met de in Nederland in het verleden genomen vroegtijdige maatregelen ter verbetering van energie-efficiency.

- Bestaande elektriciteitsproducenten die netto elektriciteit buiten de inrichting brengen worden met 15% gekort in hun toewijzing. Hierbij wordt wel eerst een ondergrens gehanteerd van 350 GWh. De niet toegewezen rechten als gevolg van deze korting zullen deels ten goede komen aan de andere deelnemers aan emissiehandel en deels in omloop worden gebracht door deze te verkopen.
- Het broeikasgas N₂O (lachgas) wordt toegevoegd aan het handelssysteem. Nederland heeft hiertoe een verzoek voor een opt-in bij de Europese Commissie ingediend op grond van artikel 24 van de Richtlijn.

Veel van de uitgangspunten zijn dezelfde als in NAP-I, maar er zijn ook verschillen. De korting van de bestaande elektriciteitsproducenten en het toevoegen van N₂O zijn nieuwe elementen. Andere belangrijke verschillen zijn dat een opt-out van inrichtingen niet meer is toegestaan en dat inrichtingen vanaf 2008 gebruik mogen maken van Joint Implementation. Emissierechten die zijn verleend in de tweede planperiode kunnen worden meegenomen naar de volgende planperiode. Dit was in de eerste planperiode in Nederland niet toegestaan.

3 De beschikbare emissieruimte

3.1 Kyoto doelstelling

De totale hoeveelheid toe te wijzen emissierechten is afgeleid van de Nederlandse Kyoto-doelstelling. Hierdoor wordt rekening gehouden met de criteria 1 en 2 van bijlage III bij de Richtlijn. Criterium 1 geeft aan dat iedere lidstaat moet laten zien hoe de gekozen totale hoeveelheid emissierechten voldoet aan de eis dat de streefwaarden van Kyoto worden bereikt of overtroffen, rekening houdend met, enerzijds, het aandeel in de totale emissies dat deze emissie rechten vertegenwoordigen in vergelijking met de emissies uit andere, niet onder de Richtlijn vallende bronnen en, anderzijds, het nationale energiebeleid. Criterium 2 zegt dat de totale hoeveelheid toe te wijzen emissierechten moet overeenstemmen met de evaluaties die overeenkomstig beschikking 93/389/EEG zijn gemaakt van de feitelijke en de te verwachten vorderingen bij het realiseren van de bijdragen van de lidstaten aan de communautaire verplichtingen.

Nederland heeft een emissieruimte voor broeikasgassen berekend van 201,7 Mton⁸ CO₂-equivalent voor de periode 2008 t/m 2012. Deze ruimte komt in grote lijnen overeen met een

---

⁸ De Nederlandse emissieruimte voor de Kyoto-periode 2008-2012 is bij benadering vastgesteld door Nederland. Op het moment van verschijnen van dit plan is de UNFCCC bezig met de review van de

gemiddelde emissiereductie van 6% ten opzichte van het niveau in 1990. Nederland realiseert de Kyoto-verplichtingen deels door de aankoop van emissierechten in het buitenland (gemiddeld 20 Mton per jaar in de Kyoto-budget periode). Door deze aankoop is voor de jaren 2008 t/m 2012 per jaar 221,7 Mton CO₂-equivalent aan binnenlandse emissieruimte beschikbaar. Deze binnenlandse emissieruimte is verdeeld over de sectoren industrie (incl. energie), landbouw, verkeer en vervoer en gebouwde omgeving. Voor elk van deze sectoren is door het kabinet een CO₂-streefwaarde vastgesteld voor het jaar 2010. Daarnaast is er voor de overige broeikasgassen een aparte streefwaarde vastgesteld. Hierbij is rekening gehouden met te verwachten ontwikkelingen in de sectoren en het effect van bestaand beleid. Het kabinet heeft over de streefwaarden op 13 april 2006 een brief aan de Tweede Kamer gestuurd⁹. Daarin wordt onder meer geconcludeerd dat op grond van de huidige berekeningen het behalen van de Kyoto-doelstelling binnen bereik ligt.

3.2 De totale hoeveelheid toe te wijzen emissierechten

De totale emissieruimte voor de industrie (incl. energie) is voor de jaren 2008 t/m 2012 vastgesteld op 109,2 Mton CO₂ per jaar. In de eerste periode was dit 112 Mton CO₂ per jaar¹⁰. Deze 109,2 Mton omvat alle CO₂-emissieruimte van de Nederlandse industrie, dus ook de emissies van inrichtingen die niet onder de wettelijke criteria vallen, de emissieruimte voor nieuwe inrichtingen en een voorziening voor uitkomsten van mogelijke juridische procedures.

Van de 109,2 Mton wordt 19,5 Mton afgetrokken. Het gaat hier om inrichtingen en emissies van inrichtingen die buiten de wettelijke criteria vallen. Hieraan wordt nog 1,9 Mton toegevoegd. Dit is emissieruimte die overgeheveld wordt van de sector glastuinbouw en de gebouwde omgeving ten behoeve van inrichtingen uit deze sectoren die onder de richtlijn vallen. Tenslotte wordt op last van de Commissie¹¹ de totale CO₂-ruimte voor deelnemers aan emissiehandel verlaagd met circa 5%. Daarmee komt de totale CO₂-ruimte voor deelnemers aan emissiehandel inclusief nieuwkomers in deze planperiode op 87,0 Mton per jaar. Bijna 4% hiervan zal worden verkocht.

3.3 Depot voor nieuwkomers en een depot voor juridische procedures

Er wordt één depot ingesteld met daarin in totaal 29,5 Mton emissierechten voor alle nieuwkomers met CO₂-emissies.

Ook wordt er een apart depot aangelegd, eveneens voor de CO₂-emissies, met in totaal voor de gehele planperiode 2,4 Mton emissierechten voor het honoreren van eventuele juridische procedures¹² tegen het nationale toewijzingsbesluit. Indien uit dit laatst genoemde depot, na verwerking van door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State in haar einduitspraak gegrond verklaarde beroepen¹³ rechten over blijven zullen deze naar het depot voor nieuwkomers na 2006 vloeien (zie ook §6). Indien er onvoldoende rechten in het depot voor

---

berekeningen voor de Nederlandse emissieruimte. Na deze review zal de Nederlandse emissieruimte voor de Kyoto Periode 2008-2012 officieel worden vastgesteld.

⁹ Kamerstukken II, 2005-2006, 28 240, nr. 43.

¹⁰ Het verschil tussen 112 en 109,2 per jaar is het gevolg van nieuwe inzichten in de emissiefactor van aardgas en van een andere indeling tussen de streefwaarden. Zie ook Deel II, H2.

¹¹ Beschikking van de Commissie van 16 januari 2007, inzake het nationaal plan voor de toewijzing van broeikasgasemissierechten dat door Nederland is aangemeld overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad. Zie ook Deel I, §8 van dit plan.

¹² Hiermee wordt invulling gegeven aan artikel 16. 25, tweede lid, onder b, Wm.

¹³ Zie hoofdstuk 20 Wm.

juridische procedures zitten dan zal het aantal toe te wijzen rechten aan de bestaande inrichtingen moeten worden herberekend, uitgaande van het aantal rechten dat in totaal beschikbaar is voor de toewijzing in het nationale toewijzingsbesluit¹⁴. Een eventueel tekort van het depot voor juridische procedures wordt dus niet aangevuld met rechten uit het depot voor nieuwkomers.

3.4 Opt-in N₂O

Voor de N₂O-emissies uit de salpeterzuurproductie is een opt-in aangevraagd op basis van artikel 24 van de Richtlijn. Het gaat om drie inrichtingen. Voor N₂O wordt een apart N₂O- depot ingericht. De emissieruimte waaruit het depot zal komen te bestaan, wordt bepaald bij de beschikking van de Europese Commissie op het opt-in verzoek van Nederland.

3.5 Overzicht CO₂ ruimte NAP-I en NAP-II

Tabel 3-1: **Overzicht CO₂ ruimte NAP-I en NAP-II in Mton CO₂ per jaar¹**

	NAP-I (2005-7)	NAP-II (2008-12) EU versie	NAP-II (2008- 12) definitieve versie
Sectorale CO ₂ -emissieruimte industrie (incl. energie) ²	112,0	109,2	109,2
Correctie voor emissies die niet onder de richtlijn vallen ³	-/-15,5	-/-20,7	-/-19,7 ⁴
Toevoeging andere sectoren ⁵	+0,2	+1,9	+1,9
Beschikking Europese Commissie	nvt	nvt	-/-4,6
Totaal beschikbaar voor toewijzing incl. reservering	96,7	90,4	86,8
Correctie voor opt-out inrichtingen ⁶	-/-7,8	nvt	nvt
Correctie voor reserve nieuwkomers + juridische procedures	-/-2,5	-/-6,7	-/-6,4
Correctie voor korting elektriciteitsproducenten ⁷	nvt	-/-5,8	-/-4,8
Verrekening van windfall profits naar rato basistoewijzing ⁸	nvt	+ 1,9	+ 1,6
Totaal beschikbaar voor bestaande inrichtingen⁹	86,4	79,8	77,2

1. Cijfers zijn afgerond. Tot drie weken na vaststelling van het AllocatiePlan 2008-2012 in de Staatscourant hebben bedrijven de mogelijkheid om bepaalde gegevens, zoals hun basisjaren, te wijzigen. Hierdoor kunnen bovengenoemde cijfers afwijken
2. Verschil tussen streefwaarde NAP I en II komt doordat de definitie van de streefwaarde industrie veranderd is, waardoor nu minder CO₂ onder de industrie valt. Ook is de aardgasfactor (hoeveelheid CO₂ in m³ aardgas) aangepast. Qua zwaarte zijn beide streefwaarden vergelijkbaar (zie § 3.2).
3. Verschil met NAP-I is vooral een gevolg van de nieuwe definitie van verbrandingseenheden en het 3MW-optelcriterium.
4. Ten opzichte van het concept allocatieplan NAP2 gaan 36 bedrijven extra deelnemen met een allocatieomvang van 935 kiloton. De verificatie van de in het conceptplan nog onvoldoende geverifieerde inrichtingen zou leiden tot een verhoging van de hiervoor ingeschatte 751 kton, maar wordt ingevolge de beschikking van de EC niet verhoogd.
5. In NAP-II valt ook een deel van de glastuinbouw en de Gebouwde Omgeving onder emissiehandel.

¹⁴ Zie de verwijzing in artikel 16.29, eerste lid, Wm naar artikel 16.31 Wm.

6. In de eerste planperiode hebben in totaal 152 inrichtingen een opt-out gekregen. Dit waren vooral inrichtingen met een jaarlijkse CO₂ uitstoot van minder dan 25 kton, maar ook enkele grotere inrichtingen. In de 2^e planperiode is er geen opt-out meer mogelijk.
7. Elektriciteitsproducenten worden met 15% gekort.
8. De korting van de elektriciteitsproducenten wordt aan de consumenten van elektriciteit gegeven ter compensatie van de hoge prijzen. Circa 2/3 van de korting (ca. 3,2Mton) wordt verkocht en de opbrengst wordt gebruikt voor de kleinverbruiker. Ongeveer 1/3 van de korting (ca. 1,6 ton) gaat in de vorm van gratis rechten naar de industriële deelnemers van emissiehandel. Dit staat dus los van het CO₂-plafond.
9. Het totaal aantal inrichtingen in NAP-I = 207 en in NAP-II = 349.

3.6 Korting elektriciteitsproducenten

De bestaande producenten van elektriciteit worden 15% per jaar gekort. Het gaat hier om een beperkte korting. Reden hiervoor zijn de windfall profits die naar verwachting door deze producenten ook in deze planperiode gemaakt zullen worden. Het gaat hier om het doorberekenen van de prijs van een broeikasgasemissierecht in de prijs van elektriciteit voor de eindgebruikers, hoewel de emissierechten door de overheid gratis worden toegewezen. Uit onderzoek blijkt dat dit op dit moment op beperkte schaal gebeurt maar in de komende jaren fors zal toenemen¹⁵. Dit is aanleiding om de bestaande elektriciteitproducenten te korten in de toewijzing.

De korting geldt alleen voor de elektriciteitsproducenten omdat zij – anders dan de andere deelnemers aan emissiehandel - slechts aan een beperkte internationale concurrentie bloot gesteld zijn en in ieder geval niet aan concurrentie van buiten de EU. Het is voor deze sector daardoor makkelijker de prijs van de rechten door te berekenen. De elektriciteitsmarkt is grotendeels een regionale markt waarbij de concurrentie komt van inrichtingen die ook onder emissiehandel vallen en ook de prijs van een broeikasgasemissierecht doorberekenen. Bij de mate van korting is erop gelet dat de elektriciteitsproducenten – door de korting – niet in een nadeliger concurrentiepositie worden gebracht dan hun belangrijkste buitenlandse concurrenten in de EU. Door de korting behouden de producenten een stimulans om hun milieuprestaties te verbeteren.

De productie van stoom of elektriciteit voor eigen gebruik valt buiten de korting. Voor de korting komen alleen die inrichtingen in aanmerking, die op jaarbasis netto elektriciteit leveren (GWh), d.w.z. meer stroom leveren buiten de inrichting dan wordt ingekocht. Bij de korting wordt een ondergrens gehanteerd. De eerste 350 GWh elektriciteit die netto de inrichting verlaat is vrijgesteld van de korting.

De korting zal worden gebruikt om de consumenten te compenseren voor de hogere elektriciteitsprijzen. Circa een derde van de gekorte rechten zal – door middel van de toewijzing op basis van dit plan - ten goede komen aan de overige deelnemers aan emissiehandel. In dit plan worden die overige deelnemers ook wel als industriële deelnemers aangeduid om duidelijk te maken dat (ook nieuwe) elektriciteitsproducenten die netto elektriciteit buiten de richting leveren even als inrichtingen die onder de eerste 350GWh drempel vallen geen recht hebben op een derde van de gekorte rechten via een toewijzing op basis van dit plan.

Ongeveer tweederde van de gekorte rechten zal op de markt worden aangeboden door te worden verkocht. De opbrengst zal ten goede komen aan de kleinverbruikers van elektriciteit. Nieuwe elektriciteitsproducenten – die aangemerkt kunnen worden als nieuwkomers in de zin van dit plan – zullen niet met 15% per jaar worden gekort. Nieuwe centrales worden anders behandeld dan bestaande centrales. Nieuwe centrales krijgen rechten toegewezen op basis van de beste commercieel opererende vergelijkbare centrale wereldwijd. Alleen al daardoor zullen ze in verhouding minder rechten krijgen dan een efficiënte bestaande centrale. Daarnaast kunnen

---

¹⁵ CO2 Price Dynamics, ECN-C0-06-015, march 2006; CO2 trading and its influence on electricity markets Frontier economics, februari 2006.

deze nieuwe elektriciteitsproducenten geen aanspraak maken op een deel van de gekorte rechten.

4 Deelnemers

In totaal vallen 349 inrichtingen onder de wettelijke criteria. Samen zijn deze inrichtingen goed voor bijna 90% van de CO₂-uitstoot van de industrie en energiesector.

De volgende inrichtingen vallen onder het systeem van handel in broeikasgasemissierechten.

1. De inrichtingen uit de aangewezen sectoren.
2. Inrichtingen met verbrandingseenheden met een gezamenlijk vermogen van meer dan 20 MW_{th}.
Voor de definitie van verbrandingseenheden sluit Nederland zich aan bij de definitie zoals die door de Europese Commissie in haar Guidance document is opgenomen en de verdere uitwerking hiervan zoals besproken in het Climate Change Committee van 31 mei 2006. De finale bepaling van de reikwijdte en de daarmee samenhangende consequenties voor de deelnemende inrichtingen wordt vastgelegd in het Besluit handel in emissierechten. In paragraaf 3.2 van deel II wordt verder op dit onderdeel ingegaan. Verbrandingseenheden van 3 MW_{th} of minder tellen niet mee bij de vaststelling van het gezamenlijke vermogen. Een nadere uitleg van de werking hiervan wordt in paragraaf 3.2 van deel II gegeven. Aan een aantal inrichtingen dat door de 3 MW_{th}-regel buiten het systeem valt, maar toch wil deelnemen, wordt een vrijwillige opt-in aangeboden, voorzover het gezamenlijke vermogen, inclusief het meetellen van eenheden van 3 MW_{th} of minder, meer bedraagt dan 20 MW_{th}. Inrichtingen kunnen tot uiterlijk drie weken na de definitieve vaststelling van het toewijzingsplan aan het Ministerie van VROM kenbaar maken of zij gebruik willen maken van de opt-in mogelijkheid. De bewindslieden zullen besluiten of een inrichting hiervoor in aanmerking komt. Indien een inrichting aan het systeem deelneemt, vallen al haar verbrandingsinstallaties – voor zover deze aan de definitie voldoen – onder het systeem.

5 Toewijzing

5.1 De toewijzingsmethode en verlening

De emissierechten worden voor het grootste deel gratis aan de inrichtingen toegewezen. Er wordt ook gebruik gemaakt van de mogelijkheid een beperkt deel van de totale hoeveelheid beschikbare rechten te verkopen. Hiermee wordt voldaan aan artikel 10 van de Richtlijn. Deze verkoop houdt verband met de in hoofdstuk 3 beschreven korting van de elektriciteitssector vanwege de windfall profits. De opbrengst van de verkoop zal ten goede komen aan de kleingebruiker, omdat deze voor een deel de windfall profits opbrengt. Op welke wijze dit ingevuld wordt valt niet binnen de reikwijdte van onderhavig plan.

De in de planperiode toe te wijzen hoeveelheid emissierechten worden jaarlijks in gelijke hoeveelheden (20%) verleend. Bij nieuwkomers wordt ook een gelijke verdeling aangehouden maar dan vanaf de start van hun daadwerkelijke productie. Hiermee wordt invulling gegeven aan artikel 11, vierde lid, van de Richtlijn en wordt tevens recht gedaan aan een gelijke spreiding van de toe te wijzen emissierechten over de te verwachten groei in de planperiode.

De toewijzing van rechten aan inrichtingen uit de sector basismetaal die restgassen produceren en aan inrichtingen die deze gassen elders verbranden wijkt af van de toewijzing van rechten aan de overige inrichtingen. Dit is overeenkomstig richtsnoer 92 van de Richtsnoeren voor de toepassing van de criteria van bijlage III bij de Richtlijn¹⁶. Deze restgassen worden gesplitst in een procesdeel en een verbrandingsdeel. De rechten voor het procesdeel worden toegewezen aan de producent van het restgas. De rechten voor het verbrandingsdeel worden toegewezen aan de inrichting die de restgassen verbrandt.

5.2 De manier van toewijzen aan bestaande inrichtingen

Hier wordt de manier van toewijzen aan bestaande inrichtingen beschreven. Dat zijn de inrichtingen, inclusief uitbreidingen, die voor 1 januari 2007 in werking gesteld worden. Tevens zijn dit de inrichtingen die in het nationale toewijzingsbesluit opgenomen zullen worden. De hoeveelheid toe te wijzen rechten per inrichting is gebaseerd op de historische emissies, de verwachte groei, de efficiencyfactor en een correctiefactor. De onderstaande formule geeft het algemene principe weer.

$$A = HE \times GF \times EE \times C$$

- A = de toewijzing aan een individuele inrichting
- HE = de historische emissies (gemiddelde van 3 jaren uit de periode 2001-2005)
- GF = de groei (2006-2010)
- EE = de relatieve energie-efficiency (alleen van toepassing op energiegerelateerde emissies, niet zijnde energieconversie)
- C = de correctiefactor om binnen het totale emissieplafond te blijven

Deze formule is een vereenvoudigde weergave van de manier van toewijzen. In deel II wordt uitgebreid op de rekenregels voor de toewijzing ingegaan. Bijlage 1 geeft een indicatief overzicht van de deelnemende inrichtingen.

De historische emissies

De bepaling van de historische emissies teneinde een reëel beeld te krijgen van de CO₂-emissies van de individuele inrichtingen is anders dan in NAP-I.

Voor de bepaling van de historische emissies van bestaande inrichtingen kunnen deze nu zelf drie jaren kiezen uit de referentieperiode 2001 t/m 2005. Deze periode is gekozen omdat dit de meest recente jaren zijn waarover gegevens bekend zijn en in principe toetsbaar zijn vóór het moment van het opsturen van het toewijzingsplan aan de Commissie. Dit is ook in overeenstemming met criterium 10 van bijlage III bij de Richtlijn waarin is bepaald dat een lidstaat vooraf (voordat de planperiode begint) een besluit moet nemen over de absolute hoeveelheden broeikasgasemissierechten die in totaal en aan de drijver van elke inrichting worden toegewezen.

Deze gegevens zijn door de inrichtingen zelf opgegeven en vervolgens getoetst door SenterNovem en het Verificatiebureau Benchmarking (VBE). Inrichtingen hebben tot uiterlijk drie weken na de definitieve vaststelling van het toewijzingsplan de keuze om de te gebruiken basisjaren te veranderen. De gemiddelde emissies van de drie opgegeven jaren zullen als de historische emissies worden gebruikt. Door de keuze van drie uit vijf jaar kan een inrichting twee jaren met lagere emissies als gevolg van specifieke of wettelijke omstandigheden dan wel marktomstandigheden buiten beschouwing laten. Dit biedt voldoende mogelijkheid om een niet te zeer afwijkend beeld van de historische emissies te verkrijgen. Hierdoor wordt voldoende recht gedaan aan de individuele belangen van de afzonderlijke inrichtingen en is het niet meer nodig om regels te hanteren voor bijzondere omstandigheden per inrichting.

---

¹⁶ Mededeling van de Commissie betreffende voor de lidstaten bestemde richtsnoeren voor de toepassing van de criteria van bijlage III van Richtlijn 2003/87/EG (COM/2003/0830 def.).

De groei

De groei is vastgesteld op 1,7% per jaar voor alle sectoren voor de periode van 2006 t/m 2010, waarbij 2010 het middelste jaar van de planperiode 2008–2012 is. Het gaat hier om CO₂-gerelateerde groei. Deze is gebaseerd op de ramingen van ECN¹⁷. ECN heeft daarbij apart gekeken naar enkele grote verwachte nieuwkomers. Het gaat dan vooral om nieuwkomers waarvan met voldoende zekerheid te verwachten is dat deze in de planperiode CO₂ gaan emitteren. Er is gekozen voor één groeicijfer voor alle sectoren omdat uit de ECN-ramingen blijkt dat de groeicijfers per sector over het algemeen redelijk dicht bij elkaar liggen, nadat er een aantal nieuwe inrichtingen uitgehaald is. Bij een verdere opsplitsing per sector blijft de sectorgevoeligheid van een individuele inrichting nog erg groot. Dit is opgevangen door naar een hoger aggregatieniveau te gaan. Hierdoor middelen ‘bedrijfssluitingen’ en ‘nieuwe inrichtingen’ meer uit en wordt ook de directe invloed van inschattingonzekerheden in de sectorcijfers verminderd.

Op deze manier wordt voldoende rekening gehouden met de gemiddelde groei van de deelnemers aan het emissiehandelssysteem.

De relatieve energie-efficiency

De maat voor de relatieve energie-efficiency is voor de verbrandingsemissies afgeleid uit de prestaties binnen de energieconvenanten. Op deze manier wordt rekening gehouden met de inzet van (vrijwillige) energie-efficiënte technologieën in het verleden. Daarmee wordt invulling gegeven aan criterium 3 van bijlage III bij de Richtlijn. Bovendien wordt op deze wijze ook recht gedaan aan criterium 7 van bijlage III bij de Richtlijn.

- Voor inrichtingen die deelnemen aan het convenant Benchmarking energie-efficiency¹⁸ is de energie-efficiencyfactor (EE-factor) gebaseerd op de afstand tot de wereldtop zoals gedefinieerd in dat convenant. Het gaat hierbij om inrichtingen die uiterlijk 31 december 2005 het convenant Benchmarking hebben getekend. Tevens dient de wereldtop, en de afstand die de betreffende inrichting tot die wereldtop heeft, vastgesteld te zijn conform de regels van het Benchmarkconvenant. Deze vertrouwelijke gegevens worden berekend en beheerd door het Verificatie Bureau benchmarking Energie-efficiency (VBE)¹⁹.
- Inrichtingen die deelnemen aan het convenant Meerjarenaafspraken Energie-efficiency (MJA²⁰) hebben afspraken gemaakt over verbetering van hun energie-efficiency. Op grond daarvan krijgen ze een EE-factor van 1. Peildatum voor deelname aan een MJA is 31 december 2005. Voor die datum is gekozen omdat daaruit blijkt dat de inrichting tijdens de referentieperiode MJA-deelnemer was.
- Voor inrichtingen die niet deelnemen aan een energie-efficiencyconvenant wordt gerekend met een energie-efficiency factor van 0,85. Er wordt verondersteld dat hun efficiency 15% verbeterd zal zijn in 2008-2012 t.o.v. 2001-2005. Hiervoor is gekozen om een vergelijkbare prestatie te hanteren t.o.v. de afspraken in de twee energieconvenanten. Hiervan kan worden afgeweken indien de inrichting voor 15 oktober 2006 objectief en goed onderbouwd heeft aangetoond in het verleden meer gedaan te hebben op het gebied van energie-efficiency. De

---

¹⁷ Voor de industriële sectoren liggen aan de groeicijfers economische groeiverwachtingen van sectordeskundigen van het CPB ten grondslag. Deze zijn door ECN, ook gebruikmakend van de bij ECN beschikbare informatie, kennis en expertise, vertaald in fysieke groeicijfers. Deze fysieke groeicijfers vormen in de ECN-modellen de basis voor de berekening van de ontwikkeling van het energiegebruik. In deze cijfers zijn factoren die de inrichtingen zelf kunnen beïnvloeden als energiebesparing, brandstofsubstitutie, inzet van duurzame energie en verschuivingen van aankoop of verkoop van elektriciteit of warmte niet meegenomen. (ECN (Petten) memo ‘groeicijfers voor CAP’, P. Kroon en B.W. Daniëls, www.ecn.nl)

¹⁸ Meer informatie over het convenant Benchmarking is te vinden op www.benchmarking-energie.nl

¹⁹ Het VBE is ondergebracht in een onafhankelijke stichting. Het bureau is speciaal opgericht om de uitvoering van het convenant Benchmarking te ondersteunen. (zie www.benchmarking-energie.nl)

²⁰ Meer informatie over MJA's is te vinden op www.senternovem.nl/mja/

inrichting heeft dan moeten aantonen minimaal dezelfde inspanningen te hebben gedaan om de energie-efficiency te verbeteren als de inrichtingen die wel deelnemen aan de energieconvenanten.

- o Voor energie conversie-eenheden (incl. WKC) die brandstof inzetten voor het opwekken/maken van elektriciteit of stoom, worden vaste rendementen gehanteerd. De desbetreffende rendementseisen zijn afgeleid van de waarden die in het Convenant Benchmarking zijn gehanteerd. Deze keuze betekent ook dat het convenant Glastuinbouw en Milieu geen specifieke rol speelt bij de toewijzing van de emissierechten, aangezien in de glastuinbouw uitsluitend sprake is van productie van elektriciteit en warmte. Voor deze sector volstaat dus het hanteren van vaste rendementen voor energieconversie.

Tabel 5-1: Referentierendementen voor energieconversie

	Elektriciteitopwekking	Warmte (maximaal op basis van gas)
Gas & olie	52 %	90 %
Olie offshore	40%	90%
Kolen	39 %	90 %
Hoogovengas	40 %	90 %

- o Voor procesemissies wordt een manier van toewijzen gehanteerd op basis van alleen historische emissies en de groeifactor. Er wordt geen EE-factor toegepast. In de formule wordt die daarom op 1 gezet voor dit deel van de emissies. Wel is de correctiefactor deels van toepassing.

De waardering voor energie-efficiency is gemaximeerd op 10%. Dit betekent dat de factor EE uit de formule nooit groter dan 1,10 kan zijn. Dit is gedaan om te grote uitschieters te voorkomen en daarmee invulling te geven aan criterium 5 uit bijlage III bij de Richtlijn. Dit criterium houdt in dat niet onevenredig veel meer emissierechten aan een inrichting worden toegewezen dan deze nodig zou hebben om zijn verwachte emissies te dekken. De Europese Commissie heeft hier in haar beschikking van 16 januari 2007 nogmaals op gewezen (zie ook § 8).

Bijzondere omstandigheden per sector

Voor enkele sectoren gelden er bijzondere omstandigheden die naar verwachting tot een verhoging van de CO₂-emissies leiden welke naar het oordeel van de bewindslieden niet voor rekening en risico behoren te komen van de betreffende sectoren. Hiermee wordt bij de toewijzing rekening gehouden. Het gaat om sectoren²¹, niet om individuele inrichtingen. Door de keuze van 3 basisjaren uit de reeks van 5 jaren is al rekening gehouden met bijzondere omstandigheden van individuele inrichtingen. De bijzondere omstandigheid waarmee wel rekening is gehouden, geldt voor de gehele dan wel een groot deel van sector. Alleen die omstandigheden die voldoende onderbouwd zijn, zijn gehonoreerd in het kader van dit nationale toewijzingsplan (zie deel II, H3). Met de volgende bijzondere omstandigheden wordt rekening gehouden:

- o Procesemissies; 50% van de procesemissies van een bestaande inrichting worden vrijgesteld van de correctiefactor. Op die manier wordt er rekening mee gehouden dat (een deel van) de procesemissies in het algemeen moeilijker te reduceren is dan energiegerelateerde emissies. 50 % wordt aangehouden om ook bij deze emissies een zichtbare prikkel in te bouwen om de emissies te reduceren, bijvoorbeeld door materiaalsubstitutie. Tevens wordt hiermee aangegeven dat ook de procesemissies hun bijdrage moeten leveren aan het behalen van de Nederlandse emissiedoelstelling. Dit temeer daar ook deze emissies meetellen onder de Nederlandse Kyoto-doelstelling. Daar komt bij dat het niet mogelijk bleek het precieze

²¹ De sector grenzen zijn gebaseerd op de door ECN gehanteerde indeling en de milieuvergunning. Wel is denkbaar dat in bepaalde gevallen een deel van een sector met een logische samenhang wordt genomen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan kolengestookte centrales.

aandeel niet-reduceerbare procesemissies eenduidig vast te stellen. De aanpak is in overeenstemming met het derde criterium van bijlage III van de Richtlijn, waarin aangegeven is dat de hoeveelheden toe te wijzen emissierechten moeten overeenstemmen met de mogelijkheden, waaronder de technologische mogelijkheden, van de door deze regeling bestreken activiteiten om de emissies terug te dringen.

- o Kolenconvenant; bij de toewijzing van de emissierechten wordt voor de elektriciteitsproductiebedrijven die het kolenconvenant hebben getekend, in zekere zin rekening gehouden met de afspraken uit dat convenant. Dit betekent dat een korting op de toewijzing wordt doorgevoerd die overeenkomt met het Kolenconvenant. Deze korting zal, binnen de ruimte die de Richtlijn hiervoor biedt, zoveel mogelijk beoordeeld worden aan de hand van de uitgangspunten van het Kolenconvenant en de mogelijkheden voor individuele bedrijven om het convenant uit te voeren. Dat er een korting wordt toegepast is in overeenstemming met criterium 4 van bijlage III van de Richtlijn. Op grond van dit criterium moet bij de toewijzing van emissierechten rekening worden gehouden met de Richtlijn duurzame energie. Met de bijstook van biomassa of andere duurzame CO₂ reducerende maatregelen in kolencentrales wordt immers deels invulling gegeven aan de Richtlijn duurzame energie die vereist dat duurzaam opgewekte elektriciteit een aandeel van 9% van het Nederlandse elektriciteitsverbruik moet hebben in 2010. Op welke wijze rekening gehouden wordt met belemmeringen bij het uitvoeren van het kolenconvenant wordt uiteengezet in deel II, par. 3.4.2.3. Het algemene principe is dat voor de inzet van biomassa, behoudens de in die paragraaf aangegeven gevallen, geen emissierechten worden toegewezen.

De correctiefactor

Om de som van de toegewezen rechten per inrichting gelijk te maken aan de beschikbare CO₂-ruimte is voor iedere inrichting dezelfde correctie toegepast op de hoeveelheid rechten voor alle inrichtingen. Deze correctiefactor wordt toegepast op alle individuele inrichtingen opdat alle inrichtingen bijdragen aan de Nederlandse klimaatdoelstelling en daarmee aan een CO₂-armere productie. Hierop zijn echter twee uitzonderingen. Deze correctiefactor wordt niet toegepast op nieuwkomers en in beginsel ook niet op 50% van de procesemissies van een inrichting. Nieuwkomers krijgen geen correctiefactor omdat zij al aan de hoogste eisen moeten voldoen; zij krijgen een toewijzing op basis van de beste stand der techniek zoals uitgelegd in deel II, hoofdstuk 4.

Nieuwe inrichtingen en uitbreidingen van bestaande inrichtingen voor 1 januari 2007

Nieuwe inrichtingen en uitbreidingen van bestaande inrichtingen die voor 1 januari 2007 in werking worden gesteld, worden nog in bijlage 1 van dit plan opgenomen en zullen volgens de rekenregels van bestaande inrichtingen worden behandeld. Voor het vaststellen van het aantal rechten wordt voor de categorie uitbreidingen van bestaande inrichtingen zoveel mogelijk uitgegaan van de beschikbare historische emissies. Indien er onvoldoende gegevens beschikbaar zijn dan worden de toekomstige emissies geschat op basis van een realistische prognose. De manier van toewijzen aan nieuwkomers is dan van overeenkomstige toepassing. Overigens is de correctiefactor wel van toepassing op zowel nieuwe inrichtingen als uitbreidingen van bestaande inrichtingen voor 1 januari 2007.

De uitbreidingen van voor 1 januari 2007 zullen deel uitmaken van het nationale toewijzingsbesluit. Zie verder ook onder 6.

6 Nieuwkomers en uitbreidingen vanaf 1 januari 2007, sluitingen en depots

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de behandeling van nieuwe inrichtingen die onder de wettelijke criteria vallen, uitbreidingen van bestaande inrichtingen en de regels bij sluiting van een inrichting. Ook wordt aangegeven hoe met het depot van rechten voor nieuwkomers wordt omgegaan.

6.1 De manier van toewijzen aan nieuwkomers

Met nieuwkomers worden bestaande inrichtingen bedoeld die hun productiecapaciteit in de periode na 31 december 2006 substantieel hebben uitgebreid of geheel nieuwe inrichtingen (verder nieuwkomers). Ook deze inrichtingen krijgen in beginsel hun emissierechten gratis. Het gaat om nieuwkomers die na 31 december 2006 in werking worden gesteld.

Met nieuwkomers worden niet de inrichtingen bedoeld die in de eerste planperiode als gevolg van de opt-out regeling buiten emissiehandel zijn gebleven, maar er vanaf 2008 wel onder vallen. Evenmin worden andere inrichtingen bedoeld die al in de referentieperiode of in 2006 in werking waren. Deze categorieën inrichtingen worden op dezelfde manier als bestaande inrichtingen behandeld.

Om onder de regeling van nieuwkomers te vallen moet er sprake zijn van een geheel nieuwe inrichting in Nederland of van een fysieke uitbreiding of nieuwbouw van een productie-eenheid binnen een bestaande inrichting die leidt tot substantieel verhoogde CO₂-emissies. Hiermee wordt productiegroei zonder (fysieke) uitbreiding van een productie-eenheid binnen een bestaande inrichting niet als uitbreiding gezien. Om in aanmerking te kunnen komen voor emissierechten volgens de regels voor nieuwkomers geldt voor de uitbreidingen of nieuwbouw van een productie-eenheid binnen een bestaande inrichting wel een ondergrens: 50 kt/jr CO₂-toename van de al toegewezen hoeveelheid emissierechten of een potentiële toename per inrichting van de emissies met minimaal 10% als gevolg van een (fysieke) uitbreiding van de productiecapaciteit. Deze ondergrens is gesteld zodat alleen voor significante uitbreiding van productiecapaciteit (extra) emissierechten kunnen worden verkregen. Deze drempelwaarden gelden niet voor geheel nieuwe inrichtingen; dus nieuwbouw buiten al bestaande inrichtingen.

Intensivering van de bestaande productie binnen de huidige capaciteit of relatief kleine aanpassingen aan de bestaande capaciteit komen niet in aanmerking voor de regeling voor nieuwkomers. In dat geval ontstaat namelijk geen te zeer afwijkend beeld van de historische emissies waarop de toewijzing is gebaseerd.

Er is een aparte voorziening opgenomen om bij uitbreiding van bedrijventerreinen, zo nodig, extra emissierechten te kunnen toewijzen voor de productie van stoom en andere thermische energiedragers. Ook stadsverwarming valt onder deze voorziening.

De reden is dat op deze terreinen bij de energievoorziening geanticipeerd is op toekomstige uitbreidingen op het terrein. Gevolg daarvan is dat grotere (bijvoorbeeld wkk-) eenheden zijn geplaatst op die terreinen dan op het moment van plaatsing noodzakelijk was.

De nieuwkomers die vanaf 1 januari 2007 in werking worden gesteld zijn niet in bijlage 1 van dit plan opgenomen. Wel is de manier van toewijzen voor deze nieuwkomers in dit plan opgenomen. Dit geeft invulling aan criterium 6 van bijlage III bij de Richtlijn. De betreffende inrichtingen zullen een aparte aanvraag moeten indienen om op basis van gescheiden toewijzingsbesluiten rechten te verkrijgen (artikel 16.32 Wm).

Deze inrichtingen krijgen rechten toegewezen op basis van de beste stand der techniek²² en op basis van de verwachte productie. Daarbij geldt in ieder geval dat de toerekenbare CO₂-emissierechten nooit hoger zijn dan de reëel geplande CO₂-emissie op jaarbasis. Ook geldt een maximum van 90% van de naamplaatcapaciteit van de betreffende uitbreiding of de ontwerp productiecapaciteit op jaarbasis, tenzij wordt aangetoond dat 100% gebruikelijk is in de sector. Deze inrichtingen krijgen geen groeifactor, maar ook geen correctiefactor zoals de bestaande inrichtingen. De korting in het kader van de windfall profits wordt niet toegepast op nieuwe elektriciteitscentrales, omdat ze anders worden behandeld dan bestaande centrales. Nieuwe centrales krijgen rechten toegewezen op basis van de beste commercieel opererende vergelijkbare centrale wereldwijd. Alleen al daardoor zullen ze in verhouding minder rechten krijgen dan een efficiënte bestaande centrale. Deze centrales toch korten zou ze in een te nadelige positie brengen ten opzichte van hun concurrenten.

6.2 Sluitingen

Er zullen inrichtingen zijn die onder de wettelijke criteria vallen maar gedurende of zelfs voor de planperiode sluiten. Onder sluiting wordt begrepen dat de inrichting niet langer onder de vergunningplicht van artikel 16.5, eerste lid, Wm valt. De emissieautoriteit kan dan de emissievergunning intrekken. Vanaf het moment dat de emissievergunning door de emissieautoriteit is ingetrokken, zullen de betreffende inrichtingen geen emissierechten meer verleend krijgen. De eenmaal verleende rechten blijven gewoon op de exploitanttegoedrekening staan. De rechten die niet langer verleend worden na sluiting vloeien in het depot voor nieuwkomers en komen beschikbaar voor nieuwkomers.

6.3 Depot

Er wordt een separaat depot ingesteld met daarin emissierechten voor alle nieuwkomers. Zoals aangegeven wordt dit depot aangevuld met emissierechten die niet verder worden verleend als gevolg van sluiting. De emissierechten uit dit depot zullen gratis worden toegewezen. De wettelijke eisen, zoals nu vastgelegd met betrekking tot de eindigheid van het depot blijven onverkort gelden. Dat brengt onder meer met zich dat nieuwkomers bij uitputting van het depot hun rechten op de markt moeten kopen. De toewijzing vindt plaats voor de rest van de planperiode, verlening uit het depot vindt jaarlijks plaats. Indien op 31 december 2011 blijkt dat het depot niet zal worden uitgeput, zal nader bepaald worden wat met de rechten wordt gedaan.

De overheid gaat er vanuit dat de ingeschatte omvang van de reserve voor nieuwkomers na 2006 voldoende is voor de gehele tweede planperiode. Echter, aangezien het om een inschatting gaat over een lange periode, zijn de cijfers wel met enige onzekerheid omgeven. Dit zou kunnen betekenen dat het depot voor nieuwkomers voor het einde van de planperiode uitgeput raakt. Om de inrichtingen toch voldoende investeringszekerheid te geven voor hun nieuwbouw- en uitbreidingsplannen, zal de overheid bij een dreigend tekort van het depot zich erop beraden of een systeem moet worden ontwikkeld waarbij het depot wordt vergroot. Zij zal de mogelijkheden onderzoeken en op basis daarvan zal door de bewindslieden een besluit worden genomen hier al dan niet in te voorzien. Een eventuele aanpassing van het depot moet passen binnen de dan bestaande EG-regelgeving en de invulling van de Nederlandse Kyoto-doelstelling met sectorale streefwaarden, zoals weergegeven in de brief over het klimaatbeleid van de regering, d.d. 13 april 2006²³.

Indien na de honorering van de uitkomsten van de einduitspraak van de Raad van State rechten overblijven uit het aparte depot voor juridische claims²⁴ zullen deze naar het depot voor nieuwkomers vloeien.

---

²² Op basis van de emissies van de energietechnisch beste, commercieel opererende eenheid ter wereld.

²³ Kamerstukken II, 2005-2006, 28 240, nr. 43.

²⁴ Zie art. 16. 25, tweede lid, onder b, Wm.

7 De inspraak

Met deze paragraaf wordt invulling gegeven aan criterium 9 van bijlage III van de Richtlijn.

Van het ontwerp nationale toewijzingsplan 2008-2012 is op 23 mei 2006²⁵ kennis gegeven in de Staatscourant. Een ieder had tot en met 4 juli 2006 de gelegenheid zijn zienswijze op het plan naar voren te brengen. In totaal zijn er 109 inspraakreacties ontvangen. De reacties zijn voor het overgrote deel van de betrokken inrichtingen, daarnaast zijn er reacties van brancheverenigingen en twee milieuorganisaties.

De inspraak reacties liepen uiteen van fundamentele kritiek op het hele systeem tot mogelijke fouten op inrichtingenniveau. De inspraakreacties hebben in een aantal gevallen tot wijzigingen van het plan geleid, maar ook in een groot aantal gevallen tot een bevestiging van de tot dan toe gevolgde aanpak. Dit laatste kan overigens verklaard worden uit het veelvuldig overleg met het bedrijfsleven, zoals aangegeven in paragraaf 1.1 van deel I, waardoor al in een vroeg stadium geanticipeerd kon worden op wat bedrijven naar voren brachten. De hoofdlijnen van de inspraak en de reactie van de bewindslieden daarop zijn vastgelegd in een brief aan de Tweede Kamer²⁶. Iedereen die gereageerd heeft tijdens de inspraakperiode is er bij separate brief op gewezen dat alleen een specifieke reactie op de inspraak zou volgen indien het bedrijfsvertrouwelijke gegevens betrof. In die gevallen is veelal contact opgenomen met het betreffende bedrijf om die gegevens nogmaals te verifiëren en allocatieberekeningen toe te lichten. Voorts is in die brief aangegeven dat de hoofdlijnen van de inspraak en de standpuntbepaling van de bewindslieden daarop voor iedereen kenbaar is via onder meer www.co2-allocatie.nl.

Hieronder wordt aangegeven welke onderdelen van het plan gewijzigd zijn ten opzichte van het ontwerpplan voordat het naar de Europese Commissie is gezonden. Welke onderdelen van het plan gewijzigd zijn naar aanleiding van het oordeel van de Commissie wordt in de volgende paragraaf besproken.

- De volgende termijnen zijn verlengd.
  - Ten aanzien van de keuze voor de basisjaren krijgen bedrijven tot 15 oktober 2006 de tijd om hun definitieve keuze bekend te maken²⁷.
  - Indien een inrichting die daarvoor in aanmerking komt gebruik wil maken van een opt-in inzake het 20 MW-criterium kan daartoe een aanvraag worden ingediend bij het Ministerie van VROM tot drie weken nadat het plan na opmerkingen van de Commissie of anderszins opnieuw is vastgesteld, dan wel drie weken nadat een melding in de Staatscourant is gedaan dat het plan niet meer is gewijzigd.
- De omvang van het depot voor nieuwkomers is verhoogd met 0,2 Mton CO₂ per jaar.
- Er is een aparte voorziening opgenomen om bij uitbreiding van bedrijventerreinen, zo nodig, extra emissierechten te kunnen toewijzen voor de productie van stoom of andere thermische energiedragers. Ook stadsverwarming valt onder deze voorziening.
- Inrichtingen uit niet-aangewezen sectoren die niet minimaal één verbrandingseenheid van meer dan 20 MWth hebben vallen buiten de reikwijdte van emissiehandel. Wel hebben deze inrichtingen de mogelijkheid een opt-in aan te vragen voorzover zij althans per inrichting een geaggregeerd thermisch ingangsvermogen van meer dan 20 MWth hebben.
- Emissies uit processen worden voor 50% vrijgesteld van de correctiefactor.
- De gehanteerde benchmark voor lachgasemissies (N₂O) is verhoogd van 1,7 naar 1,8 kilogram per ton 100% salpeterzuur.

---

²⁵ Staatscourant van 23 mei 2006, nr. 100.

²⁶ Kamerstukken II, 2005-2006, 28 240, nr. 52. De brief is ook te vinden op www.co2-allocatie.nl.

²⁷ De termijn voor het wijzigen van de basisjaren is inmiddels verlengd tot drie weken na de definitieve vaststelling van het toewijzingsplan, zoals dit wordt bekendgemaakt in de Staatscourant.

- o De limiet voor het gebruik van JI/CDM door deelnemers aan emissiehandel is vastgesteld op 12% per inrichting.
- o Er is een vaste conversiefactor voor olie toegevoegd.
- o In het kader van het Kolenconvenant krijgen elektriciteitsproductiebedrijven die deelnemen aan het convenant en een MEP beschikking hebben gekregen een convenantaf trek van 50%. Deelnemers aan het Kolenconvenant die vanwege het op nul zetten van de MEP subsidie niet in aanmerking komen voor de MEP subsidie krijgen geen convenantaf trek.
- o Bij de bepaling van de toewijzing op inrichtingenniveau zal eerst de aftrek wegens het Kolenconvenant worden toegepast en vervolgens pas de aftrek wegens de windfall profits.
- o Nieuwe elektriciteitsproducenten krijgen geen 15% korting in het kader van de windfall profits.
- o Daarnaast zijn er veel (overige) wijzigingen op inrichtingenniveau.

Het Toewijzingsplan is op 15 juni, 22 juni, 7 september en 21 september 2006 besproken in de Tweede Kamer met de vaste commissie van VROM en EZ.

8 Beschikking Europese Commissie

Op 28 september 2006 heeft Nederland het Toewijzingsplan, conform artikel 9, derde lid van de Richtlijn, ingediend bij de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft Nederland aanvullende vragen gesteld over het Toewijzingsplan. Deze zijn op 15 december 2006 beantwoord. Op 16 januari 2007 heeft de Europese Commissie het Nederlandse plan bij beschikking²⁸ goedgekeurd onder de voorwaarde dat het toewijzingsplan op bepaalde onderdelen zou worden gewijzigd.

De Europese Commissie heeft een aantal opmerkingen over het Toewijzingsplan. De belangrijkste zijn:

1. Naar het oordeel van de Europese Commissie is de hoeveelheid toe te wijzen CO₂-rechten te hoog. Deze moet worden teruggebracht met 4,586542 miljoen ton CO₂ per jaar (circa +/- 5%).
2. De CO₂-emissierechten die worden verkregen door de korting van de toewijzing aan de elektriciteitsproducenten mogen niet worden herverdeeld op basis van het elektriciteitsgebruik.
3. Nederland moet over het algemeen voorkomen dat er door de toewijzingsmethodiek meer CO₂-emissierechten worden gegeven aan een inrichting dan de verwachte CO₂-emissies.
4. Naar het oordeel van de Commissie is de lijst met deelnemende installaties niet compleet omdat kleine installaties ontbreken. Hiermee wordt impliciet de Nederlandse aanpak om kleine installaties niet onder het systeem van emissiehandel te laten vallen afgewezen. De Commissie heeft aangegeven dat het toevoegen van extra installaties tot een verhoging van de (totale) hoeveelheid toe te wijzen CO₂-emissierechten mag leiden.
5. De voorgestelde verhuisregeling waarbij een al bestaande installatie extra rechten krijgt, is niet toegestaan. Deze regeling biedt inrichtingen van hetzelfde concern de mogelijkheid om emissierechten aan te vragen, ter dekking van de emissietoename door de overname van gelijksoortige productie door een andere inrichting van hetzelfde concern.
6. Het maximale aantal rechten dat een deelnemer aan emissiehandel mag inbrengen die via JI en/of CDM projecten verkregen zijn, mag niet hoger dan 10% zijn.

---

²⁸ Beschikking van de Commissie van 16 januari 2007, inzake het nationaal plan voor de toewijzing van broeikasgasemissierechten dat door Nederland is aangemeld overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad. De beschikking is te vinden op http://ec.europa.eu/environment/climat/2nd_phase_ep.htm

De bewindslieden hebben op 5 maart 2007 een brief aan de Tweede Kamer gestuurd²⁹. In de brief wordt ingegaan op de beschikking van de Commissie en aangegeven dat het Toewijzingsplan zal worden aangepast conform de beschikking van de Europese Commissie. Dit gebeurt op zodanige wijze dat de structuur van het Toewijzingsplan zo veel mogelijk intact blijft. Daarom worden eerst de bovenstaande punten 2 tot en met 6 zo neutraal mogelijk verwerkt. De verlaging van het plafond met 4,586542 miljoen ton CO₂ (circa +/- 5%) zal vervolgens gelijkmatig over alle partijen en alle elementen van het Toewijzingsplan worden verdeeld. De volgende wijzigingen zijn doorgevoerd.

1. Het totale CO₂-plafond is verlaagd met 4,586542 miljoen ton CO₂ per jaar.
2. Er zal geen herverdeling van (gekorte) CO₂-emissierechten meer plaatsvinden op basis van het elektriciteitsgebruik. De herverdeling naar de industrie zal nu naar rato van de basistoewijzing gebeuren en niet meer op basis van het elektriciteitsgebruik.
3. De aftopping voor de beloning voor rendementsverbetering en voor early action zal worden teruggebracht van 15% naar 10%.
4. De regeling voor het uitsluiten van kleine installaties zal worden aangepast. De 3 MW_{th} optelregel zal worden gehanteerd, in combinatie met een opt-in mogelijkheid. De 3 MW_{th} optelregel is door de Europese Commissie geaccepteerd in haar guidance document, maar ook bij de goedkeuring van bijvoorbeeld het Britse nationale toewijzingsplan.
5. De verhuisregeling, waarbij rechten worden overgeheveld naar bestaande installaties, zal uit het plan worden geschrapt.
6. De limiet voor het gebruik van JI/CDM zal worden teruggebracht naar 10%.

De verlaging van het plafond wordt als volgt verdeeld³⁰:

- De reserve voor nieuwkomers wordt met circa 5% verlaagd tot 5,9 Mton per jaar.
- De juridische reserve wordt ook gekort met circa 5% tot 0,48 Mton per jaar.
- Het plafond van de hoeveelheid te verdelen rechten aan bestaande installaties zal met circa 5% verlaagd worden.
- De 15% korting van de elektriciteitsproducenten als gevolg van de windfall profits die zij maken blijft gehandhaafd.

Daarnaast heeft de Europese Commissie aangegeven voorlopig nog geen oordeel over het Nederlandse opt-in verzoek voor N₂O te kunnen geven. Eerst zal nader onderzoek naar de hoogte van de benchmark voor N₂O worden gedaan. Naar aanleiding hiervan is besloten om N₂O niet langer meer mee te nemen in het toewijzingsbesluit 2008-2012, maar de procedure voor nieuwkomers te volgen. Om deze reden is de paragraaf over N₂O verplaatst naar hoofdstuk 4 van deel II. Ook de emissieruimte wordt niet meer in het toewijzingsplan aangegeven omdat hierover pas zekerheid is na het oordeel van de Europese Commissie over het opt-in verzoek.

Het Toewijzingsplan is op 15 maart 2007 besproken in de Tweede Kamer met de vaste commissie van VROM en EZ.

---

²⁹ Brief Tweede Kamer d.d. 5 maart 2007 "Beschikking Europese Commissie en aanpassing op Nationaal Toewijzingsplan".

³⁰ Onderstaande cijfers zijn voorlopig. Door de samenhang van de rekenregels kunnen er nog kleine wijzigingen optreden.

DEEL II: HET TOEWIJZINGSPLAN

Hoofdstuk 1: Het Nederlandse klimaatbeleid

In dit hoofdstuk wordt aangegeven wat het totale aantal toe te wijzen rechten voor emissiehandel is en op welke wijze dit is berekend. Volgens bijlage III (criterium 1) van de Richtlijn dient het aantal toe te wijzen emissierechten zodanig te zijn dat elke lidstaat zijn doel, zoals neergelegd in het Kyoto-Protocol, kan halen of overtreffen. Vanwege dit criterium wordt hier nader ingegaan op de door Nederland overeengekomen verplichtingen met betrekking tot de beperking van broeikasgasemissies voor de periode 2008-2012 (de "Kyoto-budget periode"). Om die verplichtingen na te komen is nationaal klimaatbeleid ontwikkeld. Hierin zijn voor de binnenlandse emissies sectorale streefwaarden vastgesteld. Daarnaast is een buitenlandse doelstelling vastgesteld voor de aankoop van emissierechten via de flexibele mechanismen van Kyoto. In dit hoofdstuk wordt aangegeven welke emissieruimte is gereserveerd voor de sector industrie (incl. energie), gebouwde omgeving, glastuinbouw en overige broeikasgassen. Daarvan wordt de totale nationale emissieruimte afgeleid die in deze planperiode beschikbaar is voor toewijzing aan inrichtingen die onder de reikwijdte van hoofdstuk 16 Wm vallen. In de Evaluatienota klimaatbeleid 2005³¹ van 31 oktober 2005 wordt een stand van zaken gegeven van de Nederlandse emissies in relatie tot de Nederlandse Kyoto-doelstelling. De samenvatting uit die nota is hier grotendeels overgenomen. Deze is echter geactualiseerd met de integrale afweging klimaatbeleid³² (de Klimaatbrief) die het kabinet op 13 april 2006 aan de Tweede Kamer heeft gezonden. Voor meer gedetailleerde informatie wordt verwezen naar de Evaluatienota en de Klimaatbrief zelf. Waar nodig heeft verdere actualisatie plaatsgevonden.

1.1 Nationale emissiedoelstelling

De emissieruimte voor broeikasgassen, uitgedrukt in CO₂-equivalenten, van Nederland onder het Kyoto-Protocol in de periode 2008-2012 bedraagt gemiddeld 201,7 Mton³³ per jaar. Dit komt overeen met een beperking van gemiddeld 6 procent ten opzichte van het referentieniveau³⁴ uit het Kyoto-Protocol (214,6 Mton per jaar³⁵). Daarmee levert Nederland zijn bijdrage aan de realisering van de Europese verplichting onder het Kyoto-Protocol. Dat is een zware doelstelling, doordat ten tijde van de 'burden sharing agreements'³⁶ in 1998, de Nederlandse energiemix al voor bijna de helft bestond uit gas, de Nederlandse industrie al relatief energie-efficiënt was en WKK centrales in Nederland al ongeveer éénderde van de binnenlandse elektriciteitsproductie dekten. Ondanks dat heeft Nederland een reductiedoelstelling van 6 procent. De marginale reductiekosten van broeikasgassen in Nederland zijn volgens een studie in opdracht van DG

---

³¹ Kamerstukken II, 2005-2006, 28 240, nr. 37.

³² Kamerstukken II, 2005-2006, 28 240, nr. 43.

³³ De Nederlandse emissieruimte voor de Kyoto-periode 2008-2012 is bij benadering vastgesteld door Nederland. Op het moment van verschijnen van dit plan is de UNFCCC bezig met de review van de berekeningen voor de Nederlandse emissieruimte. Na deze review zal de Nederlandse emissieruimte voor de Kyoto Periode 2008-2012 officieel worden vastgesteld.

³⁴ Het referentieniveau bestaat uit de optelsom van het emissieniveau uit het jaar 1990 voor CO₂ (zonder temperatuurcorrectie), lachgas en methaan en het emissieniveau uit 1995 voor de drie fluorgassen.

³⁵ Zie voetnoot 33

³⁶ Beschikking 2002/358/EG van de Raad van 25 april 2002 betreffende de goedkeuring, namens de Europese Gemeenschap, van het Protocol van Kyoto bij het Raamverdrag van de Verenigde Naties inzake klimaatverandering en de gezamenlijke nakoming van de in dat kader aangegane verplichtingen.

Milieu van de Europese Commissie dan ook meer dan 100 Euro per ton CO₂. Dat is meer dan het dubbele van de gemiddelde marginale kosten elders in de EU³⁷.

1.2 Sectorale streefwaarden en JI- en CDM-doelen

Nederland realiseert zijn taakstelling onder het Kyoto Protocol met enerzijds een omvangrijk pakket van nationale maatregelen, anderzijds door in aanvulling daarop gebruik te maken van de flexibele mechanismen onder het Kyoto Protocol, i.e. Joint Implementation (JI) en het Clean Development Mechanism (CDM). De Nederlandse emissieruimte is daartoe onderverdeeld in een binnenlandse taakstelling voor de emissies van broeikasgassen (gericht op een maximale uitstoot van 221,7 Mton/jaar gemiddeld in de Kyoto-budget periode) en een taakstelling voor het gebruik van de mechanismen JI en CDM (door aankoop van emissierechten ter grootte van gemiddeld 20 Mton per jaar in de Kyoto-budget periode, ofwel 100 Mton over de hele periode).

Voor het realiseren van de binnenlandse taakstelling zijn begin 2004 sectorale streefwaarden vastgesteld. Bij het vaststellen hiervan is rekening gehouden met het technisch potentieel (criterium 3 van bijlage III van de Richtlijn). Deze streefwaarden hebben betrekking op het jaar 2010, het jaar dat midden in de planperiode 2008-2012 ligt en dus een goede maat is voor de positiebepaling in verband met de Kyoto-verplichtingen. De streefwaarden zijn in de Evaluatienota klimaatbeleid 2005 en in de Klimaatbrief geactualiseerd, vooral naar aanleiding van technische wijzigingen in de wijze waarop emissies worden bepaald. In de Klimaatbrief zijn de streefwaarden bijvoorbeeld aangepast naar aanleiding van een aanpassing van de emissiefactor van aardgas. De actuele streefwaarden zijn in de volgende tabel te zien.

Tabel 1-1: De actuele sectorale streefwaarden

Sector	Streefwaarde 2010 in Mton CO ₂ -equivalent
CO ₂ industrie/energie	109,2
CO ₂ verkeer en vervoer	38,7
CO ₂ gebouwde omgeving	28,3
CO ₂ landbouw	7,6 (8,2 ¹)
Overige broeikasgassen	35,4
Emissies bossen	0,1 ²
Totaal	219,3 (219,9 ¹)

¹ Bij toename van het areaal glastuinbouw tot 11.500 hectare of meer, wordt de streefwaarde voor de landbouw met maximaal 0,6 Mton verhoogd, van 7,6 Mton tot maximaal 8,2 Mton.

² Voor emissies bossen is er geen streefwaarde, maar omdat deze emissies wel meetellen voor Kyoto is er ruimte voor gereserveerd.

Voor de aankoop van JI- en CDM-rechten is een budget beschikbaar gesteld. Er wordt van uitgegaan circa éénderde van de rechten aan te kopen via JI (34 Mton) en tweederde via CDM (67 Mton).

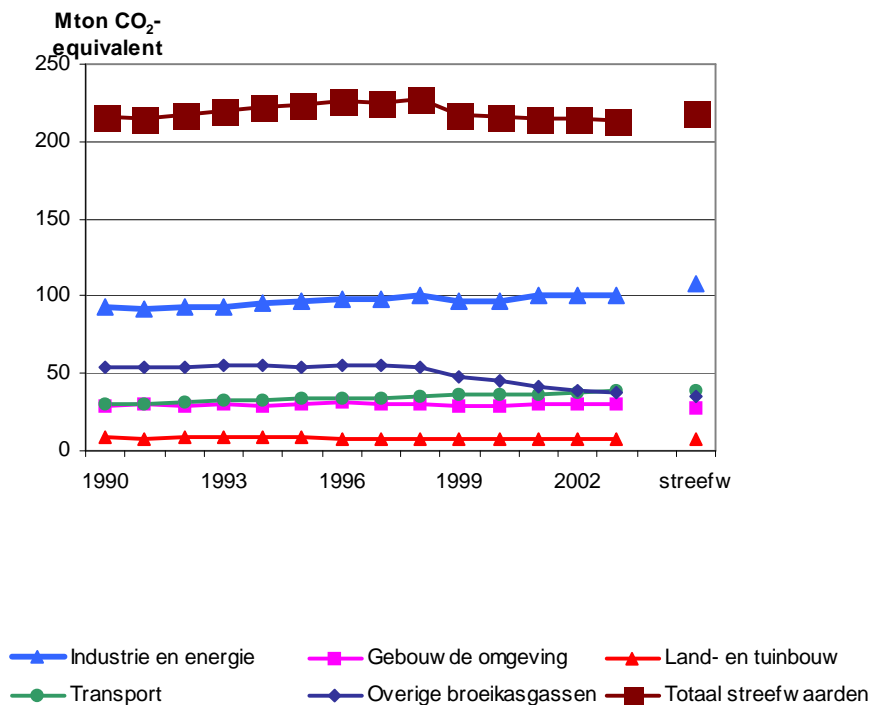
Zowel de Europese Unie als het Kyoto-Protocol stellen eisen aan de monitoring en rapportage van broeikasgasemissies en emissierechten. Het voldoen aan deze eisen is onder andere van belang voor realisering van de taakstellingen voor JI en CDM, aangezien partijen deze instrumenten alleen mogen gebruiken wanneer zij aan alle eisen voldoen. Nederland voldoet nu

³⁷ I. Capros, P. Capros, N. Kouvaritikas en L. Mantzos, Economic evaluation of sectoral emission reduction objectives for climate change; top-down analysis of greenhouse gas emission reduction possibilities in the EU, National technical University of Athens, Athene, 2001.

al aan een aantal van deze eisen. Aan de nog resterende verplichtingen zal binnen de daarvoor geldende internationale deadlines worden voldaan.

1.3 Historische ontwikkeling binnenlandse emissies

In figuur 1-1 is de ontwikkeling van emissies sinds 1990 per streefwaardesector weergegeven. Hoewel de CO₂-emissie blijft groeien, is die groei minder dan voorheen. Bij de overige broeikasgassen (CH₄, N₂O, en de F-gassen) blijven de emissies dalen. Bij de industrie- en energiesector, de landbouw en de sector verkeer en vervoer liggen de emissies onder de streefwaarden voor 2010. De gebouwde omgeving en de overige broeikasgassen zitten hier nog boven. Er wordt thans beleid voorbereid waardoor ook in deze sectoren het binnen de streefwaarde blijven binnen gehaald wordt.

Figuur 1-1: Emissieontwikkelingen in de streefwaardesectoren, 1990 t/m 2003 (als in Evaluatienota klimaatbeleid 2005)

Het reeds gevoerde beleid heeft effect gehad. Door het binnenlandse klimaatbeleid was de emissie in 2003 circa 5 procent, ofwel 11 Mton lager dan zonder het beleid het geval zou zijn geweest. Het grootste deel van dit effect (circa 8 Mton) komt door energiebesparing, gevolgd door maatregelen bij de overige broeikasgassen en hernieuwbare energie. Het beleid heeft relatief het grootste effect gehad in de landbouw en de gebouwde omgeving, waar de emissies respectievelijk 16 en 9 procent lager waren dan zonder het beleid. Bij het verkeer en vervoer, de sector industrie/energie en de overige broeikasgassen was het relatieve effect kleiner (een vermeden emissie die onder de 5 procent lag).

1.4 Toekomstige ontwikkeling binnenlandse emissies

Het beleid dat al geïmplementeerd is, samen met het beleid dat thans in voorbereiding is, maakt het zeker dat de jaarlijkse binnenlandse taakstelling van 221,7 Mton in de Kyoto-budget periode niet wordt overschreden.

In de Evaluatienota klimaatbeleid 2005 zijn ramingen van de binnenlandse emissies in 2010 gepresenteerd. In de Klimaatbrief zijn die naar aanleiding van recente (beleids-)ontwikkelingen aangepast. Aanpassingen betroffen een correctie voor de aangepaste emissiefactor voor aardgas, het effect van de hoge olieprijs en nieuwe inzichten ten aanzien van emissies van verkeer. Naar aanleiding van de hogere emissies voor verkeer is besloten het aandeel biobrandstoffen in het verkeer in 2010 te verhogen naar 5,75%.

In tabel 1-2 zijn de aangepaste ramingen weergegeven voor twee zekerheidsniveaus. Hier is te zien dat de binnenlandse emissies met 90% zekerheid onder de binnenlandse taakstelling van 221,7 Mton/jaar blijven. Dit is wel op voorwaarde dat het aanvullend beleid wordt ingevoerd en het beoogde effect heeft. Om het belang hiervan inzichtelijk te maken is in de laatste kolom het effect van aanvullend beleid ook apart weergegeven. Aanvullend beleid betreft bijvoorbeeld vermindering van de lachgasemissies in de salpeterzuurproductie (opgenomen in dit plan), 5,75% biobrandstoffen in 2010 en het effect van het energiebesparingsbeleid uit het Energierapport 2005.

Tabel 1-2: Streefwaarden en ramingen emissies in 2010 (in Mton CO₂-equivalent)

Sector	Streef waarden	Ramingen 2010 (50% zekerheid)	Ramingen 2010 (90% zekerheid)*	Effect aanvullend beleid
CO ₂ industrie/energie**	109,2	109,2	109,7	
CO ₂ verkeer	38,7	38,5	41,5	-2,3
CO ₂ gebouwde omgeving	28,3	28,3	29,8	-0,3
CO ₂ landbouw	(7,6) 8,2	7,1	7,6	<-0,1
Overige broeikasgassen	35,4	31,5	35,5	-3,5
Emissies bossen	0,1	0,1	0,1	
Totaal (Kyoto-emissie)	(219,3) 219,9	214,8	219,8	-6,1
Binnenlandse emissieruimte		221,7	221,7	

* Deze kolom telt niet verticaal op tot het totaal, omdat hier 90%-marges per sector in zijn verwerkt die niet optellen tot de totale marge.

** Dit betreft de emissies van de sector industrie/energie uitgaande van de in dit plan opgenomen emissieruimte.

Er zijn uiteraard nog onzekerheden die tot zowel mee- als tegenvallers kunnen leiden. Weliswaar komt er in de loop der tijd meer duidelijkheid over die onzekerheden, maar daar staat tegenover dat de mogelijkheden om tegenvallers op te vangen in de tijd afnemen. Mogelijke onzekerheden ten aanzien van de binnenlandse taakstelling hebben te maken met sociaal-economische factoren zoals de groei van de mobiliteit, de ontwikkelingen in de kunstmestproducerende industrie en de brandstofprijzen. Verdere beperking van de onzekerheid vindt plaats doordat voor lachgasemissies uit de kunstmestproductie een opt-in aanvraag ingediend is (overeenkomstig artikel 24 van de Richtlijn). Met deelname aan het Europese systeem van emissiehandel kan de reductiedoelstelling voor deze emissies zeker worden gesteld. De aanpak wordt separaat in hoofdstuk 4 behandeld.

Sommige onzekere factoren, zoals de vraag naar elektriciteit, de koleninzet en het importsaldo van elektriciteit, worden door de emissiehandel geneutraliseerd. Immers, met de toewijzing van de CO₂-emissierechten voor de planperiode 2008-2012 staat het emissieniveau vast waarop Nederland, voor de handelende inrichtingen, wordt aangesproken.

Essentieel is voorts dat een aanvullend pakket van reservemaatregelen achter de hand wordt gehouden om eventuele tegenvallers op te kunnen vangen. Met betrekking tot de verdere afdekking van eventuele risico's dat een bepaalde streefwaarde niet gehaald wordt, geldt dat de streefwaardensystematiek inhoudt dat bij een ongunstige emissieontwikkeling het voor de betreffende streefwaarde verantwoordelijke departement actie dient te ondernemen. Verhoging van het aandeel biobrandstoffen in het verkeer, waartoe in de Klimaatbrief is besloten, is een voorbeeld van een dergelijke reservemaatregel die binnen de sector verkeer is ingezet om de tegenvallende emissieontwikkeling in die sector tegen te gaan.

1.5 Feitelijke en toekomstige ontwikkeling JI en CDM-taakstelling

Door de vroege start met JI en CDM heeft Nederland bijgedragen aan de totstandkoming van de internationale markt voor de betreffende emissierechten. Als first-mover op die markt heeft Nederland kunnen profiteren van gunstige voorwaarden in (raam)contracten en een belangrijke voorsprong opgebouwd met het contracteren en zijn er gunstige voorwaarden in (raam)contracten bedongen. De Nederlandse bijdrage heeft projectontwikkelaars gestimuleerd om actief te worden en heeft gastlanden geholpen bij de opbouw van de overheidsinstituties voor de uitvoering van JI en CDM.

Diverse instrumenten zijn ontwikkeld om emissiereducties via JI en CDM te verwerven, zoals directe contractering via Europese aanbestedingsprogramma's (ERUPT en CERUPT³⁸), raamcontracten met multilaterale en regionale ontwikkelingsbanken en deelname aan fondsen. De taakstelling van 100 Mton is over deze instrumenten verdeeld. Bij JI en CDM is de hele taakstelling van 100 Mton inmiddels afgedekt in raamcontracten met intermediaire organisaties, deelname aan fondsen en projectcontracten. De projectgebonden contracten komen goed op gang.

Voor JI is de doelstelling 34 Mton. Inmiddels is ruim 50 procent van de doelstelling al in projectcontracten vastgelegd. Dit betreft vooral projecten via ERUPT. De projectcontracten door de twee betrokken banken (European Bank for Reconstruction and Development en International Bank for Reconstruction and Development/International Finance Corporation van de Wereldbank) blijven echter achter bij de afgesproken mijlpalenplanning waar de moeilijke situatie in Rusland en Oekraïne mede debet aan is. De overheid tracht daarom een aantal projecten rechtstreeks te contracteren om de risico's die verbonden zijn aan de huidige en nog af te sluiten JI-portfolio te verminderen.

De markt voor JI-kredieten is beïnvloed door de komst van emissiehandel in Europa. Voor JI geldt dat het aanbod uit een deel van de (Oost-Europese) gastlanden kan afnemen, omdat deze landen door toetreding tot de EU gaan deelnemen aan emissiehandel. Dit concurreert met JI. Uitwijken naar Rusland en Oekraïne, die een groot potentieel hebben, is gezien de institutionele onzekerheden risicovol.

Om de JI-taakstelling nog beter veilig te stellen, is het kabinet gestart met een onderzoek naar de mogelijkheden voor het verwerven van groene Assigned Amount Units³⁹. Groene AAUs zijn nog in ontwikkeling. Ze hebben echter als voordeel dat de emissiereducties nog tot en met 2012 kunnen worden gekocht en dat de vergroening ook ná 2012 nog plaats kan vinden. Naar aanleiding van de positieve uitkomst van het onderzoek is besloten om dit alternatief in te zetten. De gesprekken over een eerste aankoopcontract verkeren in een ver gevorderd stadium.

---

³⁸ ERUPT: Emission Reduction Unit Procurement Tender en CERUPT: Certified Emission Reduction Unit Procurement Tender. Voor meer informatie over beiden zie: www.carboncredits.nl

³⁹ Bij groene AAUs wordt aan de aankoop van emissieruimte van landen de voorwaarde verbonden dat de opbrengst "groen", d.w.z. voor een klimaatdoel, wordt aangewend

De verwachting voor JI is dat met betrekking tot de doelstelling van 34 Mton, eind 2006 voor ongeveer 29 Mton in projectcontracten zal zijn vastgelegd. De intermediaire organisaties hebben hiervoor een voldoende grote portefeuille van projecten. Door de druk op de prijzen voor JI is het echter onvermijdelijk dat voor deze vastlegging een hogere prijs moet worden geboden. Voor een daarmee samenhangende verhoging van het budget zullen in de voorbereiding voor de begroting voor 2008 afspraken worden gemaakt.

Voor CDM is de doelstelling 67 Mton. De verdeling van de doelstelling over intermediaire organisaties is enigszins aangepast om in te spelen op de mate waarin deze organisaties succesvol kunnen contracteren. De intermediaire organisaties hebben een ruime portefeuille van projecten waarop Nederland voorkeursrecht heeft. Daarom is de verwachting voor CDM dat het mogelijk zal zijn de doelstelling van 67 Mton volledig vast te leggen in projectcontracten met de huidige beschikbare middelen. Voorwaarde is wel dat de prijzen niet te veel of te snel stijgen. De middelen zijn eind 2005 overigens al met ruim 10 procent verhoogd om opgetreden prijsstijgingen te kunnen opvangen.

In de Klimaatbrief is opnieuw nagegaan of het halen van de doelstelling voor JI en CDM voldoende zeker is. Het kabinet heeft er naar aanleiding van de afweging in de brief voldoende vertrouwen in dat het halen van de Nederlandse Kyoto-doelstelling met de bijdrage van JI en CDM kan worden gerealiseerd. In de brief is aangegeven dat de risico's ten aanzien van de betrokken instituties zijn verkleind. Met het oog op prijsstijgingen zal in het kader van de begroting 2008 worden beslist over extra middelen. Ook zijn de alternatieven voor het afdekken van projectgebonden risico's (mochten projecten minder opleveren dan verwacht) verkend. Deze betreffen, naast groene AAU's:

- Overcommitting. Dit houdt in dat meer projecten worden gecontracteerd dan de doelstelling.
- Opties op emissiereducties. Dit houdt in dat nu een premie wordt betaald waarmee een recht wordt verkregen om in de toekomst emissiereducties te kopen tegen een van tevoren afgesproken uitoefenprijs. Dit instrument is nog in ontwikkeling.

Hiermee neemt Nederland voldoende maatregelen om de doelstelling van 100 Mton voor JI en CDM te kunnen halen.

1.6 Conclusie Kyoto-doelstelling

Samengevat is de conclusie van Nederland dat de binnenlandse emissiedoelstelling wordt gehaald en dat er ook voldoende maatregelen zijn voorzien om te kunnen anticiperen op de ontwikkelingen in de markt voor de JI- en CDM-rechten.

De uit dit beleid voortvloeiende streefwaarde voor de industrie- en energiesector is gesteld op 109,2 Mton in 2010. Het emissieplafond in dit toewijzingsplan voor de CO₂-emissies die vallen onder de emissiehandel is in eerste instantie hiervan afgeleid.

In de Evaluatienota klimaatbeleid 2005 is afgesproken dat vanaf 2006 jaarlijks een tussentijdse afweging zal plaatsvinden om na te gaan of Nederland nog op koers is om Kyoto te halen. De Klimaatbrief was de eerste afweging in die reeks. Voor 2008 is ook weer een uitgebreide evaluatie van het klimaatbeleid gepland. Op die manier houdt Nederland de vinger aan de pols zodat het beleid indien nodig tijdig kan worden bijgesteld en is een voorziening getroffen om eventuele tegenvallers in de emissieontwikkeling op te lossen.

Hoofdstuk 2: Het totaal aantal emissierechten

Dit hoofdstuk beschrijft hoe het totaal aantal emissierechten dat in omloop wordt gebracht, is bepaald. Daarbij is uitgegaan van de in hoofdstuk 1 beschreven streefwaarden. Voor de bepaling van het totaal aan beschikbare emissieruimte zijn de streefwaarden voor de industrie, de landbouw en de gebouwde omgeving van belang. Het grootste deel van de emissieruimte voor het emissiehandelssysteem wordt ingenomen door de industrie- en energiesectoren. De ruimte daarvoor komt uit de streefwaarde voor deze twee sectoren samen. Omdat ook een aantal glastuinbouwbedrijven onder het systeem van emissiehandel valt en deze inrichtingen onder de streefwaarde “landbouw” vallen, wordt ook een deel van de emissieruimte uit de streefwaarde “landbouw” toegevoegd aan de emissieruimte voor emissiehandel. Een analoge redenering geldt voor de streefwaarde voor gebouwde omgeving, waarvan ziekenhuizen en universiteiten, die onder de wettelijke criteria vallen, deel uitmaken. Op last van de Europese Commissie⁴⁰ wordt de totale CO₂-ruimte voor deelnemers aan emissiehandel verlaagd met circa 5%. Er is verder een opt-in aangevraagd voor de N₂O-emissies uit de salpeterzuurproductie. N₂O-emissies vallen onder de streefwaarde voor “overige broeikasgassen”. De salpeterzuurproducenten nemen dan ook emissieruimte uit deze streefwaarde mee naar de emissiehandel.

2.1 Emissieruimte sectoren

2.1.1 Emissieruimte industrie

Zoals aangegeven in hoofdstuk 1 is de streefwaarde voor de industrie (incl. energiesector) vastgesteld op 109,2 Mton per jaar. Deze waarde is de basis voor de bepaling van de emissieruimte voor de gedeelten van de sectoren industrie en energie die onder de emissiehandel vallen. Bij het vaststellen van de ruimte voor de emissiehandel voor deze beide sectoren, dient er echter ook rekening mee gehouden te worden dat een deel van deze sectoren niet onder het systeem valt. Daartoe is in een ECN⁴¹-studie een benadering gevolgd, die bestaat uit enerzijds een top-down benadering en anderzijds een vergelijking van de resultaten met een bottom-up benadering. In de top-down benadering worden van de streefwaarde voor de industrie- en energiesector de geraamde emissies van niet-deelnemende bronnen afgetrokken. De raming van de niet-deelnemende bronnen is daarbij gebaseerd op informatie uit de ramingen van ECN/MNP en emissiegegevens op nationaal niveau uit de nationale emissie monitoring van broeikasgassen [ECN/MNP⁴², Referentieramingen⁴³, NIR⁴⁴].

In aanvulling daarop is een bottom-up benadering gevolgd, waarin de (geaggregeerde) gegevens uit bedrijfsopgaven voor NAP-I zijn vergeleken met de resultaten van de top-down benadering. Op basis van deze confrontatie is een verdere indicatie verkregen van de inherente onzekerheden in beide schattingen. De resulterende vaststelling van de emissieruimte is weergegeven in tabel 2-1.

---

⁴⁰ Beschikking van de Commissie van 16 januari 2007, inzake het nationaal plan voor de toewijzing van broeikasgasemissierechten dat door Nederland is aangemeld overeenkomstig Richtlijn 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad.

⁴¹ ECN: Energieonderzoek Centrum Nederland (Petten), memo ‘allocatieomvang voor CAP’, P. Kroon, augustus 2006, www.ecn.nl. In deze geactualiseerde versie is de definitie van verbrandingseenheden en kleine inrichtingen verwerkt.

⁴² MNP: Milieu- en Natuurplanbureau.

⁴³ Referentieramingen: Referentieramingen energie en emissies 2005-2020, ECN/MNP 13 mei 2005.

⁴⁴ National Inventory Report RIVM.

2.1.2 Emissieruimte glastuinbouw

De streefwaarde voor de landbouw is vastgesteld op 7,6 tot 8,2 Mton in 2010. De glastuinbouw neemt hiervan 6,6 tot 7,2 voor zijn rekening. Van deze waarde wordt uitgegaan voor de bepaling van de emissieruimte uit de glastuinbouw die onder de emissiehandel valt. Voor deze sector is, vanwege de relatief geringe omvang van de deelnemende emissies alleen een bottom-up route gevolgd om de emissieruimte vast te stellen. De resulterende emissieruimte is weergegeven in tabel 2-1.

2.1.3 Emissieruimte gebouwde omgeving

De streefwaarde voor de gebouwde omgeving is vastgesteld op 28,3 Mton per jaar. Van deze waarde wordt uitgegaan voor de bepaling van de emissieruimte uit de gebouwde omgeving die onder de emissiehandel valt. Ook voor deze sector is, vanwege de relatief geringe omvang van de deelnemende emissies alleen de bottom-up route gevolgd om de emissieruimte vast te stellen. De ruimte omvat de onder de wettelijke criteria vallende eenheden in de gebouwde omgeving, inclusief universiteiten, ziekenhuizen, defensiegebouwen, veilinggebouwen en enkele overige gebouwen. De resulterende emissieruimte is weergegeven in tabel 2-1.

2.1.4 Emissieruimte salpeterzuurproductie

De emissieruimte voor de salpeterzuurproductie bedraagt het aantal emissierechten dat genoemd zal worden in de beschikking van de Europese Commissie op het opt-in verzoek.

2.2 Bijdrage sectoren aan emissiehandel

In onderstaande tabel wordt een overzicht gegeven van de emissieruimte die voor emissiehandel bestemd is.

Tabel 2-1: Streefwaarden en Emissieruimte voor emissiehandel in Mton CO₂eq per jaar

Sector	Streefwaarden 2010	Vallend onder emissiehandel
Industrie (en energie)	109,2	89,4
Landbouw	(7,6)- 8,2	1,3
Gebouwde omgeving	28,3	0,6
Beschikking Europese Commissie		-/- 4,6
Totale emissieruimte voor emissiehandel (inclusief reserve nieuwkomers)		86,8

Bij deze tabel gelden de volgende kanttekeningen:

- bij de industrie- en energiesector is uitgegaan van het totaal aan eenheden, vallend onder de wettelijke criteria van de Richtlijn, zoals in dit plan is meegenomen;
- voor zowel 'landbouw' als 'gebouwde omgeving' is het uitgangspunt dat het plafond voor de emissies, die onder het systeem vallen, precies dekkend is voor initiale toewijzing met toepassing van het algemene groeicijfer en algemene correctiefactor, alsmede voor een reserve voor nieuwkomers.

2.3 De depots

2.3.1 Depots nieuwkomers

Er wordt een depot ingesteld met daarin emissierechten voor de toewijzing aan uitbreidingen van inrichtingen alsmede geheel nieuwe inrichtingen die na 31 december 2006 in werking worden gesteld (zie uitgebreid hoofdstuk 4). Dit zijn in het kader van dit plan 'nieuwkomers'. Het depot voor nieuwkomers bevat in totaal 29,5 Mton emissierechten. Dit is gebaseerd op een macro-

economische analyse door ECN⁴⁵ en een inventarisatie van initiatieven van inrichtingen waarvan het aannemelijk wordt geacht dat deze gerealiseerd worden binnen de planperiode 2008-2012. Deze rechten zijn uitsluitend bestemd voor toewijzing aan nieuwkomers. Het gaat hier om een depot als bedoeld in artikel 16.25, tweede lid, onder a, Wm. De toewijzing geschiedt door middel van de zogenoemde overige toewijzingsbesluiten, zoals bedoeld in artikel 16.32 Wm.

Het depot geldt voor alle nieuwkomers met uitzondering van de nieuwkomers in de salpeterzuurindustrie. Hiervoor wordt een apart depot ingesteld. Hetgeen is bepaald met betrekking tot het depot voor nieuwkomers, geldt overeenkomstig voor het depot voor nieuwkomers in de salpeterzuurindustrie. Er is slechts één verschil en dat betreft het onderscheid dat in nieuwkomersrechten voor salpeterzuureenheden wordt gemaakt tussen nieuw op te richten eenheden en uitbreiding van bestaande eenheden. Voor beide typen nieuwkomers wordt de grootte van het nieuwkomersdepot volgens een verschillende norm berekend (zie paragraaf 4.4.3 in deel II van het plan).

2.3.2 Depot juridische procedures

Er wordt een apart depot aangelegd met daarin het totaal aantal beschikbare emissierechten voor juridische claims, die er mogelijk komen tegen het nationale toewijzingsbesluit⁴⁶. Indien hier rechten uit over blijven, zullen deze naar het depot voor nieuwkomers vloeien. Indien er onvoldoende rechten in een van de depots zitten, zal het aantal toe te wijzen rechten aan de bestaande inrichtingen worden herberekend⁴⁷. Dit zal gebeuren door de nieuwe totale hoeveelheid te bepalen en met een factor te passen binnen de dan beschikbare hoeveelheid (de oorspronkelijke hoeveelheid, vermeerderd met 0,48 Mton/jr). In feite wordt een nieuwe C-factor bepaald, die kleiner zal zijn dan de in eerste instantie bepaalde C-factor. De omvang van het nieuwkomersdepot wordt daarbij niet gewijzigd. Het totaal aan beschikbare emissierechten voor juridische claims is 2,4 Mton.

2.3.3 Depot te verkopen emissierechten

Een deel van de emissierechten zal worden verkocht. De desbetreffende emissierechten worden in een apart depot geplaatst voor de verkoop op een later tijdstip. Dit hangt samen met het besluit van de bewindspersonen om de windfall profits voor elektriciteitsproducenten te beperken. In hoofdstuk 3 wordt hier nader op ingegaan. Indien de uitkomst van juridische procedures is dat de aanpak van de windfall profits niet staande kan blijven, wordt het depot aangewend om te voorzien in de daarmee samenhangende uitspraak van de Raad van State. Ook wordt in een dergelijk geval het deel van de gekorte emissierechten dat aan de overige deelnemers van emissiehandel was toegewezen teruggedraaid. Dit kan betekenen dat groepen inrichtingen na een (tussen)uitspraak van de Raad van State minder rechten krijgen. Voor de gehele planperiode is tweederde van de korting voor het depot bedoeld voor rechtenverkoop.

---

⁴⁵ Bron: ECN (Petten) memo 'groei cijfers voor CAP', P. Kroon en B.W. Daniëls, www.ecn.nl.

⁴⁶ Hiermee wordt invulling gegeven aan artikel 16.25, tweede lid, onder b, Wm.

⁴⁷ Hiermee wordt invulling gegeven aan het bepaalde in artikel 16.29 Wm waarin verwezen wordt naar artikel 16.25, eerste lid, onder a, Wm.

2.4 Overzicht hoeveelheid beschikbare emissierechten

In onderstaande tabellen wordt een overzicht gegeven van de totale hoeveelheid emissierechten die beschikbaar is.

Tabel 2-2: Overzicht beschikbare emissieruimte CO₂

	Mton/jr	Mton/planperiode
Totaal beschikbaar voor toewijzing incl. reservering	86,8	434,0
Correctie voor reserve nieuwkomers + juridische procedures	-/-6,4	-/- 32,0
Correctie voor korting elektriciteitsproducenten	-/-4,8	-/- 24,0
Verrekening van windfall profits naar rato van de basistoewijzing	+ 1,6	+ 8,0
Totaal beschikbaar voor bestaande inrichtingen	77,2	386,0

Tabel 2-3: Overzicht beschikbare emissieruimte salpeterzuur

	Mton CO ₂ -equivalent /jr	Mton CO ₂ -equivalent /planperiode
Toewijzing in Nationale toewijzingsbesluit	1,431465	7,157326
Depot voor nieuwkomers (toewijzing in overige toewijzingsbesluiten)	0,284864	1,424320
Depot voor juridische claims	0,008582	0,042908
Totaal beschikbaar	1,724911	8,624554

Hoofdstuk 3: De toewijzing

Dit hoofdstuk gaat eerst in op de grondslagen voor de toewijzing. Vervolgens wordt ingegaan op de identificatie van de inrichtingen die onder wettelijke criteria vallen. Daarna wordt beschreven op welke wijze de benodigde gegevens van de betrokken inrichtingen verkregen zijn, alsmede de manier waarop het aantal toe te wijzen rechten per inrichting wordt bepaald. Met dit hoofdstuk wordt invulling gegeven aan artikel 16.25, eerste lid, onder b, Wm. Daarin is het daarmee corresponderende gedeelte van artikel 9, eerste lid, van de Richtlijn geïmplementeerd.

Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen drie categorieën van inrichtingen:

1. de "bestaande inrichtingen", dat wil zeggen inrichtingen die vóór 1 januari 2007 in werking zijn gesteld zonder dat tijdens de periode 2002-2006 sprake was van een substantiële uitbreiding;
2. bestaande inrichtingen met een substantiële uitbreiding in de periode van 1 januari 2002 tot 1 januari 2007, alsmede nieuwe inrichtingen die in die periode voor 1 januari 2007 in werking zijn gesteld;
3. de nieuwkomers, waaronder uitbreidingen, die ná 31 december 2006 in werking gesteld worden.

Dit hoofdstuk omvat alle inrichtingen die onder de wettelijke criteria vallen, zowel in de sectoren energie en industrie, alsook in tuinbouw, gebouwde omgeving, etc.

De toewijzing van rechten aan inrichtingen uit de sector basismetaleen die restgassen produceren en aan inrichtingen die deze gassen elders verbranden wijkt af van de toewijzing van rechten aan de overige inrichtingen. Dit is overeenkomstig richtsnoer 92 van de Richtsnoeren voor de toepassing van de criteria van bijlage III bij de Richtlijn⁴⁸. Deze restgassen worden gesplitst in een procesdeel en een verbrandingsdeel. De rechten voor het procesdeel worden toegewezen aan de producent van het restgas. De rechten voor het verbrandingsdeel worden toegewezen aan de inrichting die de restgassen verbrandt.

3.1 Grondslagen voor de toewijzing

De emissierechten worden toegewezen aan de houder van de emissievergunning, oftewel de 'drijver van de inrichting'.

De toewijzingsmethode⁴⁹ houdt in dat circa 4 procent⁵⁰ van de totale in deze planperiode beschikbare rechten zal worden verkocht. De overige emissierechten worden gratis toegewezen. Bij de jaarlijkse verlening van de toegewezen emissierechten wordt een verdeling aangehouden van 20/20/20/20/20%.

Met inwerkingtreding van de Aanpassingswet handel in emissierechten die inmiddels wel is gepubliceerd maar op bepaalde onderdelen nog niet in werking is getreden⁵¹, heeft de emissieautoriteit met ingang van de tweede planperiode de mogelijkheid om de emissievergunning in te trekken als de betreffende inrichting niet langer valt onder de

---

⁴⁸ Mededeling van de Commissie betreffende voor de lidstaten bestemde richtsnoeren voor de toepassing van de criteria van bijlage III van Richtlijn 2003/87/EG (COM/2003/0830 def.).

⁴⁹ De toewijzingsmethode verwijst naar artikel 10 van de Richtlijn, waarin is opgenomen dat voor de tweede planperiode minimaal 90 % van de emissierechten kosteloos moet worden toegewezen.

⁵⁰ Bestaande elektriciteitsproducenten worden met 15% gekort. Hiervan wordt circa 2/3 verkocht. Dit komt overeen met ca. 4% van het totaal aantal beschikbare rechten.

⁵¹ Stb 2006, nr. 611.

emissievergunningsplicht van artikel 16.5, eerste lid, Wm (de wettelijke criteria). Er is dan sprake van een sluiting. Artikel 16.35, eerste lid, Wm verbindt aan het intrekken van de emissievergunning gevolgen voor de verlening van broeikasgasemissierechten. Dat artikel regelt dat met ingang van de tweede planperiode (2008-2012) degene die de inrichting drijft, over een emissievergunning dient te beschikken op het moment dat de broeikasgasemissierechten worden verleend. Indien degene die de inrichting drijft, niet of niet meer over een emissievergunning beschikt, worden geen broeikasgasemissierechten verleend ook al staat de inrichting vermeld op de lijst in het nationale toewijzingsbesluit. In die zin is steeds sprake van een voorwaardelijke toewijzing van de rechten. Dit is dus anders dan in NAP-I.

3.2 Identificatie van betrokken inrichtingen

In bijlage I bij het Besluit handel in emissierechten is aangegeven welke activiteiten onder het systeem van emissiehandel vallen⁵². Een wijziging van dit besluit is momenteel in voorbereiding. Hiervoor zijn twee redenen. In de eerste plaats bleek dat in de planperiode 2005-2007 binnen de Europese Unie verschillende definities werden gehanteerd voor het begrip verbrandingsinstallatie (in Nederlandse context inmiddels: verbrandingseenheid). In de tweede plaats is het mogelijk om door de zogenoemde 3 MW_{th}-regel een klein deel van de inrichtingen buiten het systeem te laten vallen. In onderhavig plan wordt geanticipeerd op deze wijzigingen in het besluit. Het gaat daarbij om wijzigingen op twee punten voor de zogenoemde niet-aangewezen sectoren: de 3 MW_{th}-regel en de aanwijzing van soorten verbrandingseenheden die onder het systeem vallen. Voor deze categorie geldt dat alleen de CO₂-emissies uit de verbrandingseenheden van die inrichting meetellen, doch niet de procesemissies. Bij de zogeheten 'aangewezen sectoren', genoemd in de subcategorieën 1.2, 1.3 en de categorieën 2 tot en met 4 van bijlage I bij het huidige Besluit handel in emissierechten, tellen in beginsel *alle* CO₂-emissies van de inrichting mee⁵³. Het nationale toewijzingsbesluit wordt genomen op of na het moment van inwerkingtreding van deze voorgenomen wijziging. Daarmee wordt gewaarborgd dat de basis voor de definitieve toewijzing in voldoende mate overeenstemt met de emissies.

3 MW_{th}-rekenregel

Om te bepalen of een inrichting als niet-aangewezen sector onder het systeem van handel in broeikasgasemissierechten valt, worden alle verbrandingseenheden binnen de inrichting met een vermogen van meer dan 3 MW_{th} bij elkaar opgeteld. Verbrandingseenheden met een vermogen van 3 MW_{th} of minder tellen dus niet mee bij het bepalen van het gezamenlijke vermogen. Een inrichting kan bij het Ministerie van VROM een verzoek indienen om de 3 MW_{th}-rekenregel buiten toepassing te laten, zodat verbrandingseenheden met een vermogen van 3 MW_{th} of minder wél meetellen bij het bepalen van het gezamenlijke vermogen. Ook in dit laatste geval valt een inrichting alleen onder het systeem als het gezamenlijke vermogen, inclusief verbrandingseenheden met een vermogen van 3 MW_{th} of minder, meer bedraagt dan 20 MW_{th}. Inrichtingen moeten uiterlijk drie weken nadat in de Staatscourant een kennisgeving is gedaan omtrent de vaststelling van het plan⁵⁴ een aanvraag voor een opt-in indienen bij het Ministerie van VROM⁵⁵. Uitsluitend indien een dergelijk opt-in verzoek is ontvangen kan een toewijzing volgen door middel van een toewijzingsbesluit. Hieronder wordt aangegeven welk soort verbrandingseenheden meetellen.

---

⁵² In deze bijlage is dus de werkingssfeer van Wm hoofdstuk 16 geconcretiseerd.

⁵³ Zie ook document van de Europese Commissie: non-paper on the installation coverage of the EU emissions trading scheme and the interpretation of Annex I.

⁵⁴ Nu het gaat om het opnieuw vaststellen van het plan, is dit de mededeling overeenkomstig artikel 16.27 in verbinding met artikel 16.26, vierde lid, Wm

⁵⁵ T.a.v. de directeur Klimaatverandering en Industrie, ipc 650, Postbus 20951, 2500 EZ Den Haag, o.v.v. "opt-in 3MW 2008-2012".

Soorten verbrandingseenheden

Bij de bepaling van de soorten verbrandingseenheden die onder de reikwijdte van het systeem vallen wordt aangesloten bij de definitie zoals die door de Europese Commissie in haar Guidance document⁵⁶ is opgenomen en de verdere uitwerking hiervan zoals besproken in het Climate Change Committee⁵⁷ van 31 mei 2006. Met de keuzes op het punt van definitie wordt maximale harmonisatie binnen Europa bewerkstelligd.

Het voornemen is in het Besluit aan te geven welke soorten verbrandingseenheden uit de niet-aangewezen sectoren al dan niet onder de wettelijke criteria vallen en dit als volgt vorm te geven.

Verbrandingseenheden

1. Verbrandingseenheden met een gezamenlijk vermogen per inrichting van meer dan 20 megawatt thermisch, behorende tot één of meer van de volgende categorieën:
  - a) eenheden waarbij één of meer brandstoffen worden omgezet in één of meer van de volgende secundaire energiedragers: elektriciteit, stoom of warm water;
  - b) eenheden binnen petrochemische krakers met een gezamenlijke productie van meer dan 50 kton propyleen of ethyleen per jaar;
  - c) eenheden die direct of indirect worden ingezet bij de vervaardiging van glaswol of steenwol binnen inrichtingen met een gezamenlijke smeltcapaciteit van meer dan 20 ton per dag per inrichting.
2. Eenheden met een gezamenlijk vermogen per inrichting van meer dan 20 megawatt thermisch die direct of indirect worden ingezet voor de vervaardiging van carbon black door carbonisatie van organisch materiaal.
3. Fakkeleenheden met een gezamenlijk vermogen per inrichting van meer dan 20 megawatt thermisch voor de verbranding voor andere doeleinden dan energieproductie van koolwaterstoffen of andere organische verbindingen, die voortkomen uit offshore olie en gas, of uit de opslag van geïmporteerde olie en gas in offshore reservoirs, voorzover die verbranding plaatsvindt op onshore olie- en gasontvangststations of offshore olie- en gasfaciliteiten.

Rekenregel:

Voor het bepalen of het gezamenlijk vermogen van de verbrandingseenheden per inrichting meer dan 20 megawatt thermisch bedraagt, worden eenheden met een vermogen van 3 megawatt thermisch of minder buiten beschouwing gelaten.

Indien een inrichting uit een aangewezen sector buiten de reikwijdte van de wettelijke criteria valt, op basis van de bij die sector behorende hoeveelheidsdrempels uit bijlage I van het Besluit handel in emissierechten, blijft deze als geheel buiten die reikwijdte. Inrichtingen die bestemd zijn of gebruikt worden voor onderzoek, ontwikkeling en/of beproeving of voor het verbranden van gevaarlijke of huishoudelijke afvalstoffen blijven eveneens buiten de reikwijdte van het emissiehandelssysteem.

3.3 Wijze waarop de benodigde gegevens zijn verkregen

Voor de CO₂-emissies geldt dat op basis van de beschikbare gegevensbestanden bij de overheid en met behulp van de door inrichtingen aangeleverde gegevens de inrichtingen geïdentificeerd zijn die aan de wettelijke criteria voldoen. Daarnaast hebben de ministeries van EZ en VROM begin oktober 2005 inrichtingen opgeroepen zich te melden ten behoeve van de toewijzing van

---

⁵⁶ Further Guidance on allocation plans for the 2008-2012 trading period of the EU Emission trading scheme, Com (2005)703 final, van 22 dec. 2005.

⁵⁷ In het Climate Change Committee van 31 mei 2006 hebben de Lidstaten ingestemd met een nadere invulling van de definitie van verbrandingseenheden zoals opgenomen in het guidance document. Deze uitwerking is te vinden op www.co2-allocatie.nl.

de emissierechten, dit door middel van advertenties in een aantal landelijke bladen en een enkel regionaal blad⁵⁸. Tot slot hebben inrichtingen de mogelijkheid gehad te reageren op het ontwerp toewijzingsplan, dat op 23 mei 2006 is gepubliceerd.

Inrichtingen die wel onder de wettelijke criteria vallen maar zich nog niet gemeld hebben, worden in hun eigen belang aangeraden dit alsnog te doen bij de Nederlandse emissieautoriteit. Ook zonder toewijzing dienen deze inrichtingen, indien ze vallen onder de wettelijke criteria, te beschikken over een emissievergunning en dienen ze voldoende rechten in te leveren ter dekking van hun emissie in een bepaald jaar. De enige manier voor bestaande inrichtingen om (gratis) rechten te verkrijgen is via het nationale toewijzingsplan en het daarop volgende nationale toewijzingsbesluit.

Voor de toewijzing van emissierechten aan individuele inrichtingen dienen de historische emissies, de gehanteerde groeiverwachtingen en de energie-efficiency van de individuele inrichtingen bekend te zijn.

Voor het vaststellen van de historische emissies is mede gebruik gemaakt van gegevens van de betrokken inrichtingen zelf. Deze zijn door middel van een aanvraagformulier verzameld⁵⁹.

De aldus verkregen gegevens zijn getoetst door SenterNovem en het Verificatiebureau Benchmarking⁶⁰ aan de hand van gegevens uit de nationale emissieregistratie⁶¹, de monitoringrapportages die hebben plaatsgevonden in het kader van het convenant Benchmarking energie-efficiency en van de Meerjarenaafspraken energie-efficiency. In gevallen waarin het formulier te laat of onvolledig is teruggestuurd, hebben SenterNovem en VBE zelf een inschatting gemaakt van het energiegebruik van de inrichting op basis van de beschikbare informatie. Tijdens de inspraakronde die volgt voordat het nationale toewijzingsbesluit wordt vastgesteld kunnen de inrichtingen hun eigen gegevens nakijken en zo nodig wijzigingen doorgeven opdat het gegevensbestand tijdig gecorrigeerd kan worden. Hiervoor wordt er naar de bedrijven een 'Spiegelbrief' gestuurd door SenterNovem waarin de specifieke allocatiegegevens van de betreffende inrichting vermeld worden.

Het gehanteerde groeicijfer is afgeleid uit gegevens van ECN. In paragraaf 3.4.2.3 wordt nader ingegaan op de wijze waarop dit cijfer verder wordt toegepast ten behoeve van de individuele toewijzing van rechten. Ook wordt daarbij ingegaan op de wijze waarop rekening gehouden is met eventuele bijzondere omstandigheden per sector of soort emissies.

Gegevens over de energie-efficiency van inrichtingen zijn verzameld in het kader van de uitvoering van de convenanten Benchmarking en de Meerjarenaafspraken energie-efficiency.

---

⁵⁸ De Staatscourant, het Financieel Dagblad, de Volkskrant, de Telegraaf, Forum (tbv leden en relaties VNO-NCW), Het Hele Westland (streekblad), Chemisch2Weekblad.

⁵⁹ Deze formulieren zijn aan de in aanmerking komende inrichtingen verstuurd. Ook is een digitaal in te vullen en in te leveren formulier beschikbaar gesteld via de website : <http://www.senternovem.nl/emissiehandel/Allocatieplan2/Aanvraagformulier.asp>.

⁶⁰ Hierna VBE: Het VBE treedt adviserend en controlerend op t.a.v. het convenant benchmarking

⁶¹ De jaarlijkse emissieregistratie wordt gebruikt als nationaal instrument om emissies ten behoeve van de voortgang van het milieubeleid te monitoren van de bekende relevante emissiebronnen. Zowel de industriële als de niet-industriële bronnen worden hierin meegenomen. Het informatiesysteem van de emissieregistratie ondersteunt regionale verdeling van emissiegegevens volgens diverse geografische indelingen. Zie <http://www.emissieregistratie.nl>.

3.4 Manier van toewijzen voor CO₂

3.4.1 Algemene opzet

In deze paragraaf wordt de manier van toewijzen⁶² aangegeven. De keuzes die daarbij zijn gemaakt, worden nader toegelicht. De berekening omvat voor CO₂-emittenten vier stappen, die in dit hoofdstuk achtereenvolgens worden toegelicht.

Deze stappen zijn:

1. vaststellen van de historische emissies van inrichtingen;
2. verdisconteren van de relatieve energie-efficiency van inrichtingen;
3. verwerken van de groeiverwachting en bijzondere omstandigheden op sectorniveau, inclusief de korting vanwege de windfall profits van elektriciteitsproducenten;
4. toepassen van een correctiefactor, waarmee het totaal van aldus berekende aanspraken gelijk gemaakt wordt aan de beschikbare CO₂-emissieruimte alsmede toepassen van de verdeling van een deel van de korting door windfall profits.

3.4.2 De berekening van de toewijzing

De vier voornoemde stappen worden in deze sectie nader uitgelegd, in samenhang met de toegepaste rekenregels.

3.4.2.1. Stap 1 Het vaststellen van de historische emissies

Ter vaststelling van de historische emissies is aan inrichtingen gevraagd over hun emissies in de referentieperiode (2001 t/m 2005) te rapporteren. Van deze reeks van vijf jaren kiezen de inrichtingen er drie als basisjaren. Deze reeks is gekozen omdat dit de meest recente jaren zijn waarover gegevens bekend zijn en ook verifieerbaar waren vóór het moment van het opsturen van het toewijzingsplan aan de Commissie. Dit is ook in overeenstemming met criterium 10 van bijlage III bij de Richtlijn waarin is bepaald dat een lidstaat vooraf (voordat de planperiode begint) een besluit moet nemen over de absolute hoeveelheden broeikasgasemissierechten die in totaal en aan de drijver van elke inrichting worden toegewezen.

Het gemiddelde van de emissies over deze drie jaren wordt gebruikt ter bepaling van hun historische emissies. Hierbij wordt uitgegaan van hele kalenderjaren. Het wordt dus aan de inrichtingen zelf over gelaten om te kiezen welke jaren eventueel niet-representatief zijn. De inrichting moest dit uiterlijk voor 15 oktober 2006 aangeven. De inrichting heeft nog tot uiterlijk drie weken na de definitieve vaststelling van het toewijzingsplan⁶³ de mogelijkheid om andere basisjaren te kiezen. Daarmee is tegelijkertijd een voorziening getroffen voor marktomstandigheden, specifieke wettelijke eisen, calamiteiten of bijzondere omstandigheden, zoals groot onderhoud, bijzondere klimatologische omstandigheden, etc.

Bij het vaststellen van de historische emissies wordt ook rekening gehouden met uitbreidingen die plaatsvinden in de periode 2002 tot en met 31 december 2006. De inrichting moet, indien hij wil dat rekening gehouden wordt met die uitbreiding, op een realistische wijze aannemelijk hebben gemaakt dat met de keuze van drie basisjaren uit de referentieperiode, als gevolg van de uitbreiding, een zeer afwijkend beeld zou ontstaan ten opzichte van de historische emissies. Uitsluitend in die gevallen worden de emissies uit het jaar 2006 meegenomen, die onderdeel gaan vormen van de bepaling van de historische emissies.

---

⁶² Daarmee wordt invulling gegeven aan het vereiste van artikel 9, eerste lid van de Richtlijn, en artikel 16.25, eerste lid, onder b, Wm, waarin aangegeven is dat de manier van toewijzen in het plan opgenomen moet worden.

⁶³ Zie de mededeling in de Staatscourant op grond van artikel 16.27 in verbinding met artikel 16.26, vierde lid, van de Wet milieubeheer. De keuze voor de basisjaren moet schriftelijk worden gedaan bij SenterNovem.

Een bijzondere vorm van uitbreiding is de emissietoename in een inrichting ten gevolge van het overnemen van de productie van een andere locatie binnen dezelfde concern. Met een concern wordt hier een groep bedoeld in de zin van artikel 24b van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek⁶⁴. Bij het vaststellen van de historische emissies kan met deze uitbreiding rekening worden gehouden indien:

1. De inrichting die de rechten overneemt aangeeft van welke inrichting de rechten afkomstig zijn en aantoonbaar is dat sprake is van verhuizing van de productie van soortgelijke producten.
2. De inrichting aantoonbaar is dat de productie in de gesloten installatie of inrichting permanent is stopgezet en dat er een toename van de productie is geweest bij de ontvangende inrichting met meer dan:
  - a. 10% op jaarbasis ten opzichte van de daarvoor bestaande situatie van de ontvangende inrichting, of
  - b. 50 kton emissietoename van de ontvangende inrichting op jaarbasis.
3. Beide betrokken inrichtingen vielen, alvorens sluiting plaatsvond, onder hoofdstuk 16, titel 2, Wm (de wettelijke criteria).
4. Beide betrokken inrichtingen zijn gesitueerd op Nederlands grondgebied.

Bij het bepalen van de historische emissies per jaar wordt onderscheid gemaakt tussen:

- verbrandingsemissies; deze bestaan uit emissies door energieconversie en emissies uit overige verbrandingsprocessen.
- procesemissies.
- emissies uit uitbreidingen; hoewel dit uiteraard ook verbrandingsemissies of procesemissies betreft, kennen uitbreidingen enkele specifieke aandachtspunten, die in de onderstaande paragrafen apart beschreven worden.

Bij het hanteren van emissiefactoren voor aardgas is het uitgangspunt dat dit bij de toewijzing en bij de monitoring op overeenkomstige wijze gebeurt. Indien de monitoring geschiedt volgens een vaste factor dan zal ook de toewijzing geschieden volgens een vaste factor. Zie bijlage 3 voor de vaste aardgasfactoren voor toewijzing. Inrichtingen die ervoor kiezen om de CO₂-emissies uit aardgas te monitoren aan de hand van de werkelijke CO₂-emissiefactor, krijgen hun CO₂-emissierechten uit aardgas toegewezen op basis van de werkelijke CO₂-emissiefactor in 2004 binnen de inrichting⁶⁵.

Verbrandingsemissies uit energieconversiesystemen

De verbrandingsemissies uit energieconversie-eenheden worden bepaald op basis van de output (netto geleverde elektriciteit en warmte) van die eenheden, de rendementen van de omzetting en de emissiefactor van de verbruikte brandstof. Voor energieconversie-eenheden worden daarbij vaste rendementseisen gehanteerd (zie onderstaande tabel). Ook de emissiefactoren komen uit een lijst met standaardwaarden (zie bijlage 3). Indien geen bedrijfsspecifieke waarden worden toegepast of zijn toegestaan worden de defaultwaarden uit bijlage 3 toegepast. Eventuele bijstook van biomassa wordt verrekend met hetzelfde rendement als de hoofdbrandstof.

---

⁶⁴ Artikel 24b van boek 2 van het Burgerlijk Wetboek definieert groep als een economische eenheid waarin rechtspersonen en vennootschappen organisatorisch zijn verbonden. Groepsmaatschappijen zijn rechtspersonen en vennootschappen die met elkaar in een groep zijn verbonden. Het artikel omschrijft dus een concernrechtelijk begrip.

⁶⁵ Dit is alleen van toepassing op klasse B- en C-inrichtingen. Deze bedrijven dienen hun keuze voor een vaste factor binnen drie weken na vaststelling van dit plan in de Staatscourant kenbaar te maken aan SenterNovem.

Tabel 3-1: Vaste rendementen voor energie conversie

	Elektriciteitsopwekking	Warmte (o.b.v. gas)
Gas & olie	52 %	90 %
Olie offshore	40%	90%
Kolen	39 %	90 %
Hoogovengas	40 %	90 %

De emissies worden berekend als aangegeven in de formulebox (formule 1). Voor het vaststellen van de emissies op deze wijze zijn de output gegevens (elektriciteitsproductie en warmteproductie) noodzakelijk. Indien deze gegevens niet beschikbaar zijn, zal de emissie op basis van inputgegevens moeten worden berekend, echter op zodanige wijze dat door het ontbreken van informatie over de outputgegevens geen voordeel behaald wordt door de inrichting. Voor eenheden groter dan 60 MWth wordt ervan uitgegaan dat er outputgegevens beschikbaar zijn. Slechts indien door de drijver van de betreffende inrichting aannemelijk gemaakt kan worden dat geen output gegevens van eenheden kleiner dan of gelijk aan 60 MWth beschikbaar zijn wordt uitgegaan van inputgegevens voor die eenheden. Indien aannemelijk is gemaakt dat geen historische outputcijfers voorhanden zijn, en ook niet door de inrichting op verifieerbare wijze anderszins de opgegeven output is onderbouwd, wordt uitgegaan van inputcijfers, waarbij een reductiefactor van 0,85 wordt toegepast op de uitkomst.

Formulebox 1: Berekenen van historische emissies van energieconversiesystemen

Formule 1. Per brandstof:
$$HE_{EC, jr} = \frac{P_{tot} \times 3,6 \times EF_{brandstof}}{OR_{brandstof}} + \frac{Q \times EFW_{brandstof}}{0,9}$$

waarin:

HE	historische emissie [ton CO ₂ /jr]
EC	energie conversie
P _{tot}	de totale netto geleverde elektrische energie [GWh]
Q	de netto hoeveelheid geleverde stoom, condensaat en warm water [TJ]
jr	jaar
EF _{brandstof}	emissiefactor van de gebruikte brandstof [ton CO ₂ /TJ]
EFW _{brandstof}	emissiefactor van de gebruikte brandstof [ton CO ₂ /TJ], met een maximumwaarde van 56,8
OR _{brandstof}	omzettingsrendement van de gebruikte brandstof (zie tabel 3.1)

Als de inrichting bestaat uit meerdere eenheden, waarin per eenheid een andere brandstof gebruikt wordt, wordt formule 1 herhaald per eenheid en worden de resulterende emissies gesommeerd. Als de inrichting meerdere brandstoffen in één en dezelfde eenheid gebruikt (multi-fuel eenheid) dan dient een gemiddeld productierendement voor de OR_{brandstof} te worden vastgesteld. Voor multi-fuel eenheden wordt de emissiefactor (EF_{brandstof}) van de brandstofmix op dezelfde wijze gemiddeld als voor de OR_{brandstof}.⁶⁶

⁶⁶ Als voorbeeld: in geval van kolen en gas wordt de berekening voor OR_{brandstof} als volgt:

$$OR_{brandstof} = \frac{\text{energie gas [TJ]} \times 0,52 + \text{energie kolen [TJ]} \times 0,39}{\text{energie gas} + \text{energie kolen [TJ]}}$$

In geval van kolen en gas wordt de berekening voor EF_{brandstof} als volgt:

$$EF_{brandstof} = \frac{\text{energie gas [TJ]} \times 56,8 + \text{energie kolen [TJ]} \times 94,7}{\text{energie gas} + \text{energie kolen [TJ]}}$$

Overige verbrandingsprocessen

De emissies uit 'overige' verbrandingsprocessen worden bepaald op basis van de hoeveelheid verbruikte brandstof, de verbrandingswaarde daarvan en de emissiefactor van de betreffende brandstof. De verbrandingswaarde en de emissiefactor komen uit een lijst met standaardwaarden. Indien geen bedrijfsspecifieke waarden worden toegepast of zijn toegestaan worden de defaultwaarden uit bijlage 3 toegepast. De berekeningswijze is weergegeven in formulebox 2:

Formulebox 2: Berekening van historische emissies uit overige verbrandingsprocessen

Formule 2: $HE_{OV,jr} = \sum (brandstof_{OV} \times verbrandingswaarde \times emissiefactor)$

waarbij:

HE historische emissie [ton CO₂/jr]
OV overige verbrandingsprocessen
jr jaar

Procesemissies

Procesemissies worden minder eenvoudig reduceerbaar geacht dan verbrandingsemissies. Het bepalen van de mate van reduceerbaarheid is echter een complexe materie, waarbij per inrichting en producttype aparte analyses nodig zijn. Gebleken is dat met deze analyses geen voldoende onbetwistbaar en objectief beeld te verkrijgen is vanwege het ontbreken van eenduidige definities en vaststellingsmethoden. Ook door substitutie naar andere producten is de CO₂ uitstoot beïnvloedbaar.

Om toch recht te doen aan de moeilijkere mate van reduceerbaarheid, is ervoor gekozen om de procesemissies van aangewezen sectoren minder zwaar te 'corrigeren' (gekozen is voor de helft minder zwaar) dan de andere emissies, bij het matchen van totale aanspraken met de beschikbare ruimte. Er is gekozen voor de helft om toch een zichtbare prikkel in het systeem in te bouwen die leidt tot de productie van materialen waarvan in grotere mate de emissies kunnen worden teruggedrongen. Daarmee wordt aangegeven dat niet steeds uitsluitend bij de inrichting zelf de betreffende reducties (geheel) voorhanden dienen te zijn. Het systeem van emissiehandel maakt het juist mogelijk om gebruik te maken van emissiereducties die elders plaatsvinden. Een belangrijke overweging bij de keuze voor deze aanpak is dat ook procesemissies een bijdrage moeten leveren aan het behalen van de Nederlandse emissiedoelstellingen. Deze emissies tellen immers mee onder de Nederlandse Kyoto-doelstelling.

De aanpak is in formules rekentechnisch verwerkt door het totaal aan procesemissies, per inrichting uit een aangewezen sector, op te splitsen in 50 procent zogenaamde 'niet reduceerbare' en 50 procent 'reduceerbare' procesemissies. De totale procesemissies bestaan daarmee in formulevorm dus uit twee componenten (formulebox 3), waarbij beide componenten even groot zijn.

Formulebox 3: Forfaitaire opdeling van procesemissies

Formule 3: $HE_{PE,jr,tot} = HE_{PE,jr,red} + HE_{PE,jr,nred}$

Waarin:

HE de historische emissie [ton CO₂/jr]
PE procesemissie
jr jaar
tot totaal
red 'reduceerbare' procesemissies (forfaitair vastgesteld op 50 %)
nred 'niet-reduceerbare' procesemissies (forfaitair vastgesteld op 50 %)

Middeling en uitbreidingen

De volgende stap betreft het middelen van de historische emissies over de gekozen basisjaren. Daarbij wordt ook rekening gehouden met eventuele uitbreidingen (hieronder worden ook nieuwe

inrichtingen verstaan), in die gevallen dat de 3 uit 5 keuze niet voldoende representatief is voor de uitbreidingen in de periode 2002-2006. Een uitbreiding komt alleen voor de toewijzing van extra rechten in aanmerking indien er fysieke nieuwbouw heeft plaatsgevonden en drempelwaarden worden overschreden (dit laatste geldt niet voor geheel nieuwe inrichtingen). De vereisten die zijn geformuleerd in hoofdstuk 4 (regels voor uitbreidingen binnen bestaande inrichtingen en regels voor nieuwe inrichtingen vanaf 1 januari 2007) zijn van overeenkomstige toepassing.

De gemiddelde historische emissie wordt als volgt berekend:

- Voor elke inrichting worden de emissies per jaar gesplitst in emissies ten gevolge van de bovenbedoelde uitbreiding in de periode 2002-2006 en emissies van de inrichting zonder die uitbreiding. Ook bij uitbreidingen wordt daarbij onderscheid gemaakt tussen energieconversie, overige verbrandingsprocessen en procesemissies.
- De netto⁶⁷ emissiewaarden van de bedoelde uitbreidingen in de periode 2002-2006 worden als basis gebruikt voor de toewijzing van de emissierechten voor deze uitbreidingen⁶⁸.
- De emissies, die aldus worden verkregen voor de bedoelde uitbreidingen, worden opgeteld bij de emissies van de inrichting zonder de uitbreiding, welke zijn gemiddeld over de drie gekozen basisjaren (zie formulebox 4).
- Indien er, vanwege late opstart van de totale inrichting, geen drie basisjaren beschikbaar zijn wordt de toewijzing alleen gebaseerd op de uitbreidingsemissies.

Formulebox 4: middeling basisjaren + uitbreidingen 2002-2006

$$\text{Formule - 4a : } HE_{EC, gem} = \frac{\sum HE_{EC, jr, excl. uitbr.}}{3} + U_{EC};$$

$$\text{Formule - 4b : } HE_{OV, gem} = \frac{\sum HE_{OV, jr, excl. uitbr.}}{3} + U_{OV};$$

$$\text{Formule - 4c : } HE_{PE, red, gem} = \frac{\sum HE_{PE, jr, red, excl. uitbr.}}{3} + U_{PE, red}$$

$$\text{Formule - 4d : } HE_{PE, nred, gem} = \frac{\sum HE_{PE, jr, nred, excl. uitbr.}}{3} + U_{PE, nred}$$

Waarin:

HE	de historische emissie [ton CO ₂ /jr]
EC	energieconversie
OV	overige verbrandingsprocessen
PE	procesemissie
U	uitbreidingsemissies [ton CO ₂ /jr]
gem	gemiddelde (over 3 basisjaren)
jr	jaar
red	'reduceerbare' procesemissies (forfaitair vastgesteld op 50%)
nred	'niet-reduceerbare' procesemissies (forfaitair vastgesteld op 50%)

⁶⁷ Dwz uitbreiding minus vervanging, conform het opgavenformulier. Deze gegevens worden uiteraard getoetst en indien nodig in de opgave aangepast.

⁶⁸ In lijn met de regels in paragraaf 4.2., is de toewijzing van de uitbreidingsemissies gelijk aan de emissies van de betreffende uitbreidingen in 2006 berekend voor een geheel jaar, met een maximum van 90% van de CO₂-emissie van de totale uitbreiding. Dit maximum kan worden verhoogd tot 100%, indien door de inrichting wordt aangetoond dat een hoger percentage productiekarakteristiek is voor het toegepaste productieproces.

3.4.2.2. Stap 2 Bepaling van de relatieve energie-efficiencyfactor

Zoals hierboven geschetst, worden de emissies van energie conversiesystemen vastgesteld op basis van vaste rendementen. Bij de overige verbrandingsprocessen worden de emissies 'gecorrigeerd' voor de relatieve energie-efficiency van die processen, door toepassing van de zogenaamde bètafactor. Deze wordt gehanteerd voor deelnemers aan de twee energieconvenanten.

BM-deelnemers (Benchmark covenant energie efficiency)

Hierbij gaat het om inrichtingen die uiterlijk 31 december 2005 het covenant Benchmarking hebben getekend en waarvan de wereldtop en de afstand van de betreffende inrichting tot die wereldtop, is vastgesteld conform de regels van het Benchmarkconvenant. Bij deze inrichtingen is de werkelijke energie-efficiency vergeleken met de actuele benchmark van het betreffende proces. De gegevens daarvoor worden beheerd door het VBE. De bètafactor wordt vastgesteld op basis van de afstand tot de wereldtop, bepaald in de tweede Benchmark ronde⁶⁹. De bètafactor is het energieverbruik van de wereldtop gedeeld door het werkelijke energieverbruik van de inrichting in het benchmarkjaar. De bètafactor is dus een relatief kengetal. De bètafactor wordt begrensd op 1,10 (zie verder hieronder). De factor wordt niet naar onderen begrensd. Dit om een vergelijkbare aanpak te creëren als bij de energieconversie, waarbij ook geen ondergrens wordt gehanteerd.

Deelnemers aan MJA en Glami

Inrichtingen die de Meerjarenafspraken energie-efficiëntie hebben getekend of vallen onder het Glami convenant, zijn verplichtingen aangegaan ten aanzien van de verbetering van hun energie-efficiency en de rapportage daarover. Indien zij uiterlijk 31 december 2005 tot het MJA zijn toegetreden geldt het uitgangspunt dat, gezien de verplichtingen in MJA verband, een relatieve energie-efficiencyfactor van 1 passend wordt geacht. Voor de deelnemers aan het Glami-convenant geldt dat de emissies uitsluitend energieconversie betreffen. Daarvoor gelden de vaste rendementen zoals aangegeven in formulebox 1.

Overige inrichtingen

Van de inrichtingen die onder geen enkele afspraak vallen, is verondersteld dat de energie-efficiency in de periode 2008 t/m 2012 gemiddeld 15 procent verbeterd zal zijn ten opzichte van de periode 2001 t/m 2005. Er is gekozen voor 15 procent om een vergelijkbare prestatie te hanteren ten opzichte van de afspraken in de twee energiebesparingsconvenanten. Dit voorkomt dat inrichtingen deelname aan een dergelijk covenant stopzetten, vanwege een lichter regime. Er wordt uitgegaan van een verschil van 15 procent efficiency, tenzij de betreffende inrichting uiterlijk voor 15 oktober 2006 heeft kunnen aantonen aan de bewindslieden dat het een aan de convenanten vergelijkbare inspanning heeft geleverd. In geval dit door verificatie kan worden bevestigd, wordt deze relatieve energie-efficiency factor op 1 gezet.

Bepaling bètafactor en aftopping

De positieve waardering voor energie-efficiency is gemaximeerd op 10 procent. Dit betekent dat de bètafactor uit de formule nooit groter dan 1,10 kan zijn. Dit is gedaan in verband met criterium 5 uit bijlage III bij de Richtlijn. Dit criterium houdt in dat niet onevenredig veel emissierechten aan een inrichting worden toegewezen dan deze nodig zou hebben om zijn verwachte emissies te dekken.

Op het totaal aan emissies uit verbrandingsprocessen (uit energieconversie en uit overige verbrandingsprocessen tezamen) wordt een aftopping van 1,10 toegepast. Formulebox 5 geeft aan hoe de energie-efficiency wordt gewaardeerd en de aftopping wordt gehanteerd.

---

⁶⁹ Brief Commissie Benchmarking d.d. 18 februari 2003 "Uitvoering tweede ronde Benchmarks".

Formulebox 5: Aftopping van waarden van energie-efficiency

$$\text{Formule - 5a : } BE_{VE} = \text{MIN}(1,10 \times VE_{input,gem}; VE_{EE,gem})$$

waarin :

$$\text{Formule - 5b : } VE_{input,gem} = \frac{\sum (VE_{EC,jr,excl.uitbr.} + HE_{OV,jr,excl.uitbr.})}{3} + U_{EC} + U_{OV}$$

$$\text{Formule - 5c : } VE_{EC,jr,excl.uitbr.} = \sum (\text{brandstof}_{EC} \times \text{verbrandingswaarde} \times \text{emissiefactor})_{excl.uitbr.}$$

$$\text{Formule - 5d : } VE_{EE,gem} = HE_{EC,gem} + \beta \times (HE_{OV,gem} - U_{OV}) + U_{OV}$$

waarbij

BE	berekende emissie als basis voor de verdere toewijzingsberekeningen [ton CO ₂ /jr]
HE	de historische emissie [ton CO ₂ /jr]
VE	emissie als gevolg van verbrandingsprocessen [ton CO ₂ /jr]
EC	energieconversie
EE	berekende waarde na verwerking van relatieve energie-efficiencyfactoren
OV	overige verbrandingsprocessen
U	uitbreidingsemissies [ton CO ₂ /jr]
β	bètafactor relatieve energie efficiency (zie ook definities)
input	berekend op basis van brandstofinput
MIN	minimum van de tussen haken genoemde getallen
gem	gemiddelde (over 3 basisjaren)
jr	jaar

3.4.2.3. Stap 3 Verwerken groei en bijzondere omstandigheden op sectorniveau

Groei

Op de uit de vorige stap verkregen emissies is een verrekening toegepast van de verwachte gemiddelde jaarlijkse groei van 1,7% in de periode van 2006 t/m 2010, waarbij 2010 het middelste jaar van de planperiode 2008–2012 is. Het gaat dus om een groeifactor over 5 jaar (groeifactor is 1,017⁵). Voor de groei worden cijfers van ECN gebruikt. In § 5.2 van deel I is nader ingegaan op de bepaling van de groeicijfers door ECN. Dit zijn cijfers voor CO₂ gerelateerde groei. Er is geen rekening gehouden met mogelijke energie-efficiencyverbeteringen en er wordt één groeicijfer gebruikt voor alle deelnemers. Er is hiervoor gekozen omdat uit ramingen van ECN blijkt dat de groeicijfers van de verschillende sectoren dicht bij elkaar liggen. Daarbij geldt tevens, zoals in het ECN document zelf is aangegeven, dat hoe fijnmaziger de groei-inschatting per sector wordt gemaakt, hoe onbetrouwbaarder deze schattingen worden. De reden is dat bij een meer grofmazige benadering de oneffenheden uitmiddelen. De onnauwkeurigheid op sectorniveau is, in vergelijking met NAP-I, relatief groot door de lange zichtperiode van NAP-II. Dit betekent dat afwijkingen in de groei binnen een sector even groot kunnen zijn als tussen sectoren. In het groeicijfer is door ECN 'gecorrigeerd' voor te verwachten grote nieuwkomers, zodat een meer representatief cijfer verkregen wordt voor 'bestaande' inrichtingen.

Kolenconvenant

De richtlijn duurzame energie⁷⁰ vereist dat duurzaam opgewekte elektriciteit een aandeel van 9% van het Nederlandse elektriciteitsverbruik moet hebben in 2010. In dit kader beoogt het Kolenconvenant⁷¹ in de periode 2008-2012 een emissiereductie te bereiken, uitmondend in 3,2 Mton CO₂-emissiereductie in 2012 van fossiele oorsprong uit kolencentrales of kolenvergassing door inzet van biomassa en andere CO₂-reducerende brandstoffen. De omschakeling naar de inzet van biomassa en alternatieve CO₂-reducerende brandstoffen en de uitvoering van andere maatregelen, vinden plaats in de periode 2008 - 2012. Uitgangspunt daarbij is dat nu al geleidelijk wordt omgeschakeld. Dit leidt tot een korting in de toewijzing voor de betrokken inrichtingen. Deze korting is in overeenstemming met criterium 4 van bijlage III bij de Richtlijn. Als gevolg van dit criterium moeten de nationale toewijzingsplannen in overeenstemming zijn met andere wetgevende en beleidsinstrumenten van de Gemeenschap. De Richtlijn duurzame energie voorziet in een daling van de onder de richtlijn vallende emissies. Daartoe moet op het gebied van stroomopwekking in een geringer aantal emissierechten worden voorzien dan anders het geval zou zijn.

In het algemeen geldt dat voor de (historische) inzet van biomassa geen emissierechten worden toegewezen. Reden is dat er voor biomassa ook geen rechten ingeleverd hoeven te worden. In afwijking daarvan gelden voor de deelnemers aan het kolenconvenant specifieke regels, die hieronder uiteengezet worden.

Bij de toewijzing van de CO₂- emissierechten worden voor de betrokken bedrijven binnen de ruimte die de Richtlijn daarvoor biedt, de afspraken in het Kolenconvenant verrekend. Daarbij wordt enerzijds bij de bepaling van de historische emissies de inzet van biomassa teruggerekend naar de inzet van steenkool voor zover conform met het Kolenconvenant. Dit komt overeen met een ophoging van de historische emissies. Dit wordt gezien als vroegtijdige maatregelen (early action). Anderzijds wordt een korting op de toewijzing doorgevoerd die is afgeleid van de verplichtingen van de concerns zoals opgenomen in het Kolenconvenant. Per saldo leiden beide componenten tot de bovenbedoelde korting.

Bij de bepaling van de historische emissies komen prestaties in het kader van het Kolenconvenant in die zin in aanmerking voor beloning van vroegtijdige maatregelen, dat ervan wordt uitgegaan dat ook de bijstook van biomassa die is ingezet voor de opwekking van energie wordt omgerekend naar steenkool op basis van energie-inhoud. Dit met een maximum op concernniveau zoals afgesproken in het kolenconvenant. Een verdergaande inspanning dan overeengekomen in het kolenconvenant wordt dus niet beloond bij de berekening van de historische emissies. Dit om te voorkomen dat de inrichtingen substantieel meer rechten zouden krijgen dan zij nodig zouden hebben.

De bepaling van de korting op de toewijzing vindt vervolgens als volgt plaats. In artikel 2, derde lid, van het convenant is de te bereiken CO₂-emissiereductie per concern opgenomen. Bij NAP-I is ervan uitgegaan dat 37,5 procent van de afspraken in het kolenconvenant voor de inzet van biomassa zijn gerealiseerd. Dit komt overeen met 1,2 Mton vermeden CO₂ per jaar. Voor deze biomassa-inzet worden in de eerste planperiode geen CO₂-emissierechten toegewezen. Voor de planperiode 2008-2012 wordt het tweede deel van de aftrek meegenomen. Daarbij wordt ervan uitgegaan dat het eerste deel van de aftrek (1,2 Mton CO₂-emissie per jaar) per medio 2006 is gerealiseerd. De aftrek zal lineair groeiend over de planperiode 2008-2012 worden verdeeld, waarbij de waarden 1,2 Mton CO₂-emissie per jaar bedraagt per 1 juli 2006, en 3,2 Mton CO₂-emissie per jaar per 1 juli 2012. Het tweede deel zal lineair groeiend per deelnemende inrichting worden verdeeld over de planperiode 2008-2012 volgens deze getallen en als vast gemiddelde per planjaar worden verrekend. Op basis van 7.500 draaiuren per jaar, komt dit overeen met 2,54 Mton per planjaar. Bij toepassing van de correctie op het aantal draaiuren in de

---

⁷⁰ Richtlijn 2001/77/EG betreffende de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen op de interne elektriciteitsmarkt

⁷¹ Convenant Kolencentrales en CO₂-reductie van 24 april 2002

keuzejaren wordt dit bedrag 2,51 Mton per planjaar. Daarbij zijn de opgaven gebruikt voor het aantal draaiuren in de gekozen basisjaren, die door de concerns zijn opgegeven tijdens de inspraakperiode. De draaiurencorrectie wordt per concern afzonderlijk berekend en verrekend in de historische emissies.

Om de afspraken uit het Kolenconvenant te concretiseren naar individuele inrichtingen zijn de concerns tijdens de inspraakperiode op het ontwerp plan in de gelegenheid gesteld om per inrichting in te gaan op de volgende punten.

- Sinds de ondertekening van het Kolenconvenant heeft een aantal mutaties plaatsgevonden in de eigendomsrechten van de elektriciteitsproductiebedrijven die deelnemen aan het Kolenconvenant. De concerns zijn tijdens de inspraaktermijn uitgenodigd om de afspraken die in het kolenconvenant zijn gemaakt, per inrichting toe te wijzen en op te geven aan het inspraakadres. De door de concerns gekozen verdeling wordt gehanteerd zowel bij de verrekening van het kolenconvenant in de bepaling van de historische emissies als bij de bepaling van de eerder bedoelde korting.
- Ten aanzien van het gebruik van alternatieve brandstoffen en andere maatregelen geldt het volgende. Overeenkomstig artikel 3, eerste lid, van het convenant, kunnen de inrichtingen indien zij hiertoe goede gronden hebben, ook andere CO₂-reductiemaatregelen treffen dan de inzet van biomassa. Voorbeelden zijn het sluiten van een centrale, het inzetten van aardgas of het inzetten van alternatieve brandstoffen of gemengde stoffen. De concerns zijn uitgenodigd om tijdens de inspraak de historische emissie van de alternatieve energiedragers die de concerns hebben opgegeven voor de afzonderlijke elektriciteitsproductieinrichtingen mede te delen. Met deze opgaven wordt rekening gehouden in de berekening van de beloning voor het nemen van vroegtijdige maatregelen.

Gebleken is dat er belemmeringen zijn waardoor de betrokken inrichtingen het kolenconvenant niet steeds zondermeer kunnen uitvoeren. Daarbij gaat het om het niet beschikken over een milieuvergunning voor de inzet van biomassa, door het bevoegd gezag of door een uitspraak van de rechter. In de inspraakperiode zijn de inrichtingen uitgenodigd inzicht te verschaffen in de opgetreden belemmeringen. Verder geldt dat de MEP-subsidie⁷², die ondermeer van toepassing is op de inzet van (grootschalige) biomassa door de regeling van de Minister van EZ van 8 december 2005⁷³ - voor nieuwe projecten - op nul is gezet. De voornoemde belemmeringen kunnen in de toekomst mogelijk ook optreden voor de groep die thans geen belemmeringen ondervindt. Dit is de reden om de aftrek met inbegrip van de draaiurencorrectie voor slechts 50% toe te passen. Dit brengt met zich dat deelnemers aan het Kolenconvenant die thans zowel in aanmerking komen voor een MEP subsidie als over een milieuvergunning beschikken een aftrek krijgen van 50%.

Deelnemers aan het kolenconvenant die vanwege het bovengenoemde ministeriële besluit niet in aanmerking komen voor MEP-subsidie worden niet gekort en niet beloond voor het nemen van

---

⁷² De MEP is een subsidiestelsel waarmee beoogd wordt de milieukwaliteit van de Nederlandse elektriciteitsproductie te verbeteren. MEP staat voor Milieukwaliteit Elektriciteitsproductie. Ondermeer kan de kwaliteit van de elektriciteitsproductie worden verbeterd door de inzet van biomassa.

⁷³ Het gaat hier om de Regeling van de Minister van Economische Zaken van 8 december 2005 tot wijziging van de Regeling subsidiebedragen milieukwaliteit elektriciteitsproductie 2005, de Regeling subsidiebedragen milieukwaliteit elektriciteitsproductie 2006 (periode 1 januari tot 1 juli), de Regeling subsidiebedragen milieukwaliteit elektriciteitsproductie 2006 (periode 1 juli tot en met 31 december), de Regeling subsidiebedragen milieukwaliteit elektriciteitsproductie 2007, de Regeling garanties van oorsprong voor duurzame elektriciteit en de Algemene uitvoeringsregeling milieukwaliteit, Stcrt 15 december 2005, nr. 244. In de onderhavige regeling worden voor nieuwe subsidieaanvragen de subsidiebedragen voor elektriciteit, grootschalig opgewekt door verbranding van zuivere en niet-zuivere biomassa in en voor elektriciteit, opgewekt door windenergie op zee op €0,00 gezet.

vroegtijdige maatregelen in het kader van het Kolenconvenant. Er bestaat voor deze bedrijven namelijk geen uitzicht op realisatie van de tegenprestatie uit het kolenconvenant.

Bij inrichtingen die tijdens de inspraakperiode geen of onvoldoende gegevens hebben aangeleverd waarin aannemelijk wordt gemaakt dat één of meerdere van de hiervoor beschreven situaties zich voordoen wordt er vanuit gegaan dat er geen belemmeringen zijn om het Kolenconvenant uit te voeren. Dat brengt met zich dat op deze inrichtingen de korting voor 50% wordt toegepast.

Samengevat komt het bovenstaande er op neer dat er slechts dan geen 50% korting wordt toegepast indien ofwel een deelnemer aan het Kolenconvenant niet in aanmerking komt voor een MEP subsidie als gevolg van het op nul zetten van de MEP subsidie door de bovengenoemde Regeling van december 2005 ofwel een deelnemer aan het Kolenconvenant tijdens de inspraakperiode voldoende aannemelijk heeft gemaakt niet te kunnen beschikken over een milieuvergunning voor de inzet van biomassa in het kader van de uitvoering van het Kolenconvenant.

Korting voor windfall profits

De bewindslieden hebben besloten de bestaande producenten van elektriciteit te korten bij de toewijzing. Het betreft een beperkte korting. Reden hiervoor zijn de windfall profits die naar verwachting door deze producenten ook in deze planperiode zullen worden gemaakt. Het gaat hier om het doorberekenen van de prijs van een broeikasgasemissierecht in de prijs van elektriciteit voor de eindgebruikers hoewel de emissierechten door de overheid gratis worden toegewezen. Uit onderzoek blijkt dat dit op dit moment op beperkte schaal gebeurt maar in de komende jaren fors zal toenemen⁷⁴.

De productie van stoom of elektriciteit voor eigen gebruik valt buiten de korting. Voorts wordt bij de korting een ondergrens gehanteerd, waarbij de eerste 350 GWh elektriciteit die de inrichting verlaat, wordt vrijgesteld van de korting. Hierdoor wordt de korting enigszins beperkt. Eenderde van de gekorte rechten zal – op grond van een toewijzing op basis van dit plan - ten goede komen aan de overige deelnemers aan emissiehandel. Voor de juiste verdeling zijn extra gegevens opgevraagd bij de betrokken inrichtingen. Tweederde van de rechten zal worden verkocht. Omdat de wijze waarop de kleingebruiker gecompenseerd wordt niet de toewijzing van emissierechten betreft, is dit punt geen onderdeel van onderhavig toewijzingsplan.

De korting bedraagt 15% en wordt toegepast op de emissies die gerelateerd zijn aan de hoeveelheid elektriciteit, welke netto⁷⁵ op jaarbasis de inrichting verlaat.

De wijze waarop de korting wordt toegepast voor de betreffende energieconversiesystemen is verder aangegeven in formulebox 6.

---

⁷⁴ CO2 Price Dynamics, ECN-C0-06-015, march 2006; CO2 trading and its influence on electricity markets, Frontier economics, feb 2006.

⁷⁵ D.w.z. op kalenderjaarbasis, levering minus inkoop (GWh).

Formulebox 6: Toepassen van windfall profits korting

Indien de inrichtingen aan de criteria voor correctie wegens netto (berekend in GWh op jaarbasis) levering van elektriciteit buiten de inrichting voldoen, wordt een zogenaamde windfall korting toegepast. Hierbij zijn 350 GWh per inrichting vrijgesteld van de korting.

$$\text{Formule 6a: } BE_{WF\text{Korting}, jr} = \frac{P_{\text{Korting}} \times 0,15 \times 3,6 \times EF_{\text{brandstof}}}{OR_{\text{brandstof}}}$$

De korting wordt gemiddeld over de drie gekozen basisjaren ($BE_{WF\text{Korting}, gem}$). De hoeveelheid rechten waarmee de betreffende inrichting jaarlijks gekort wordt t.o.v. de basistoewijzing die zou optreden zonder toepassing van windfall korting bedraagt dan:

$$\text{Formule 6b: } \text{Toewijzingskorting}_{WF} = BE_{wf\text{korting}, gem} \times GF \times C$$

waarin:

P_{Korting}	elektrische energie (in GWh) die op jaarbasis netto is geleverd buiten de inrichting meer dan 350 GWh
BE_{gem}	berekende emissies als basis voor verdere berekeningen [ton CO ₂ /jr]
jr	gemiddeld (over de 3 basisjaren)
$EF_{\text{brandstof}}$	jaar
$OR_{\text{brandstof}}$	emissiefactor van de gebruikte brandstof [ton CO ₂ /TJ], daarbij is voor het verstoken van biomassa en alternatieve brandstoffen de emissiefactor aangehouden zonder aanpassing i.v.m. kolenconvenant
GF	omzettingsrendement van de gebruikte brandstof (zie tabel 3.1)
C	groefactor
WFkorting	correctiefactor t.g.v. verdeling ruimte binnen het plafond (zonder toepassing van windfall korting)
	Korting voor windfall profits

Van het totaal van de rechten, die aldus beschikbaar komen, blijft circa 3,2 Mton buiten de toewijzing. Het overige deel wordt – via een toewijzing – naar rato van hun basistoewijzing verdeeld onder die inrichtingen die netto geen elektriciteit buiten de inrichting leveren.

3.4.2.4. Stap 4 Berekening uiteindelijke toewijzing

In deze stap wordt de uiteindelijke toewijzing berekend.

Het totaal aan ‘aanspraken’ uit bovenstaande stappen dient door middel van een correctiefactor teruggebracht te worden tot de totale emissieruimte die beschikbaar is voor deelnemers aan emissiehandel. Deze correctiefactor (C-factor) wordt toegepast op alle individuele inrichtingen, opdat alle inrichtingen bijdragen aan de Nederlandse klimaatdoelstelling en daarmee aan een CO₂-armere productie. Dit betekent dat de rechten per inrichting uit de vorige stappen bij alle inrichtingen met een C-factor worden gekort. Een uitzondering hierop zijn de procesemissies die onder de wettelijke criteria vallen. Deze worden voor de helft minder gekort. Dit gebeurt rekentechnisch door forfaitair op de helft van de procesemissie aanspraken geen C-factor toe te passen. Ook nieuwkomers in de zin van dit plan krijgen geen correctiefactor. De C-factor wordt vervolgens toegepast op de resterende overige aanspraken.

De berekening van de C-factor en toepassing van de windfall profits korting gebeurt als volgt:

1. In eerste instantie wordt de C-factor berekend voor de situatie waarin geen windfall profits korting wordt toegepast. Dit levert ook de basistoewijzing ($Toewijzing_{basis}$) op, die elk van de inrichtingen zou krijgen indien geen windfall profit korting zou worden toegepast.
2. Voor de inrichtingen, die daarvoor in aanmerking komen, wordt vervolgens de windfall profits korting berekend met de formules uit formulebox 6. De hiermee samenhangende rechten ($Toewijzingskorting_{WF}$) worden berekend, d.w.z. inclusief toepassing van de groefactor en de

hierboven onder stap 1 berekende C-factor, en in mindering gebracht op de toewijzing bij deze inrichtingen.

- De in stap 2 berekende te korten hoeveelheid rechten wordt, verminderd met de hoeveelheid te veilen rechten, verdeeld onder die deelnemers aan emissiehandel die geen elektriciteit buiten de inrichting leveren. De toewijzing geschiedt naar rato van de in stap 1 berekende basistoewijzing.

Formulebox 7 geeft de berekening van de uiteindelijke toewijzing

Formulebox 7: Berekenen van de uiteindelijke toewijzing

De basistoewijzing wordt berekend als de som van de toewijzing voor verbrandingsemissies en de toewijzing voor procesemissies:

Formule

$$7a: \text{Toewijzing}_{basis} = C \times GF \times BE_{VE} + C \times GF \times HE_{PE, red, gem} + 0,95 \times GF \times HE_{PE, nred, gem}$$

Voor die inrichtingen die netto elektriciteit leveren buiten de inrichting wordt hierop de korting als gevolg van de windfall profits en, indien van toepassing, de korting in verband met het kolenconvenant in mindering gebracht:

$$\text{Formule 7b: } \text{Toewijzing}_{tot} = \text{Toewijzing}_{basis} - \text{Toewijzingskorting}_{WF} - \text{Kolenconvenantkorting}$$

In formule 7b geldt:

- de *Toewijzingskorting_{WF}* (i.v.m. windfall profits) is alleen van toepassing voor die inrichtingen die netto elektriciteit leveren buiten de inrichting. Hierbij worden de eerste 350 GWh netto levering buiten de korting gelaten.
- de *Kolenconvenantkorting* is alleen van toepassing voor deelnemers aan het kolenconvenant en wordt berekend op inrichtingniveau conform het gesteld in de vorige sectie. Voor niet aan het kolenconvenant deelnemende inrichtingen is deze factor nul.

Voor die inrichtingen die netto elektriciteit ontvangen van buiten de inrichting geldt een bijtelling aan emissierechten als volgt:

$$\text{Formule 7c: } \text{Toewijzing}_{tot} = \text{Toewijzing}_{basis} \times \left\{ 1 + \frac{\text{Toewijzingskorting}_{WF} - \text{Veiling}}{\text{Toewijzingskorting}_{basis, tot}} \right\}$$

waarbij:

C	originele correctiefactor t.g.v. verdeling ruimte binnen het toewijzingsplafond
GF	groefactor
BE	berekende emissies als basis voor toewijzingberekening [ton CO ₂ /jr]
VE	verbrandingsprocessen
HE	historische emissie [ton CO ₂ /jr]
PE	procesemissie
tot	totaal
WF	windfall profits
gem	gemiddelde (over 3 basisjaren)
jr	jaar
red	'reduceerbare' procesemissies (forfaitair vastgesteld op 50%)
nred	'niet-reduceerbare' procesemissies (forfaitair vastgesteld op 50%)

Toewijzingkorting _{WF,tot}	betreft de door windfall profits gekorte rechten (totaal over alle deelnemers)
Toewijzing _{basis,tot}	betreft het totaal van toewijzingen aan inrichtingen die geen elektriciteit buiten de inrichting leveren
Veiling	De hoeveelheid te veilen rechten

3.5 Nieuwe inrichtingen en uitbreidingen voor 1 januari 2007

Nieuwe inrichtingen of uitbreidingen van bestaande inrichtingen die voor 1 januari 2007 in werking zijn gesteld, worden als bestaande inrichtingen aangemerkt. Uitsluitend indien de historische emissies in de gekozen drie basisjaren een zeer afwijkend beeld geven van de emissies ten gevolge van de nieuwbouw binnen de bestaande inrichting of fysieke uitbreiding binnen de bestaande inrichting, vindt toewijzing op andere wijze plaats. In dat geval zijn de regels voor toewijzing aan nieuwkomers, zoals deze in hoofdstuk 4 (nieuwkomers) beschreven zijn, van overeenkomstige toepassing zijn.

Kort gezegd: dan worden er eisen gesteld aan fysieke uitbreiding en zijn de drempelwaarden van toepassing. Alleen voor geheel nieuwe inrichtingen gelden geen drempelwaarden. Hoofdstuk 4 (regels voor nieuwkomers vanaf 1 januari 2007) is van overeenkomstige toepassing.

Ook de bedrijventerreinenregeling uit hoofdstuk 4 is van overeenkomstige toepassing, inclusief de daar gestelde voorwaarden.

De correctiefactor wordt op nieuwe inrichtingen en uitbreidingen van bestaande inrichtingen die in werking zijn gesteld vóór 1 januari 2007 gewoon toegepast.

De toewijzing van emissierechten aan de hier bedoelde nieuwe inrichtingen of uitbreidingen van bestaande inrichtingen van voor 1 januari 2007 vindt plaats in het nationale toewijzingsbesluit. Ook is de toewijzing opgenomen in de indicatieve lijst van toewijzingen bij dit plan.

Hoofdstuk 4 Manier van toewijzen aan nieuwkomers (incl. uitbreidingen) vanaf 1 januari 2007 en aan de salpeterzuurindustrie

In dit hoofdstuk wordt ingegaan op de behandeling van nieuwe inrichtingen die onder de emissievergunningplicht van artikel 16.5, eerste lid, Wm gaan vallen en uitbreidingen van bestaande inrichtingen⁷⁶. Ook wordt aangegeven hoe met de toewijzing van rechten uit het speciaal daartoe bestemd depot van rechten wordt omgegaan. De omvang van het depot zelf is al in hoofdstuk 2 besproken. Ten slotte wordt aangegeven hoe de toewijzing voor de N₂O-emissies uit de salpeterzuurindustrie plaatsvindt, indien de Europese Commissie instemt met het door Nederland ingediende opt-in verzoek.

4.1 Nieuwkomers vanaf 1 januari 2007

In het kader van dit toewijzingsplan wordt gesproken over bestaande inrichtingen als het gaat over inrichtingen die voor 1 januari 2007 onder de wettelijke criteria vallen. Daaronder vallen ondermeer inrichtingen die gedurende de referentieperiode en het jaar 2006 uitgebreid of in zijn geheel nieuw zijn. Deze inrichtingen worden behandeld als bestaande inrichtingen. De manier van toewijzen aan deze inrichtingen is reeds in hoofdstuk 3 behandeld.

In dit hoofdstuk gaat het alleen nog over nieuwkomers, waaronder begrepen uitbreidingen, vanaf 1 januari 2007⁷⁷. Deze nieuwkomers zijn niet opgenomen in bijlage 1 bij het onderhavige plan. Evenmin wordt deze groep opgenomen in het nationale toewijzingsbesluit. Een nieuwkomer moet op een later tijdstip een aanvraag indienen voor het verkrijgen van emissierechten. Naar aanleiding van die aanvraag wordt beoordeeld of een toewijzing plaatsvindt. Dit op basis van artikel 16.32 Wm. De manier van toewijzen aan nieuwkomers zal in dit hoofdstuk worden behandeld.

Regels voor uitbreidingen binnen bestaande inrichtingen vanaf 1 januari 2007

Hierbij dient aan de volgende criteria tegelijkertijd voldaan te worden:

1. Er moet sprake zijn van een fysieke uitbreiding of fysieke nieuwbouw van een productie-eenheid waarvoor een aanpassing van de milieuvergunning of een melding noodzakelijk is. Hiermee wordt voorkomen dat productiegroei zonder fysieke uitbreiding of fysieke nieuwbouw van een productie-eenheid binnen een bestaande inrichting als uitbreiding kan worden gezien.

---

⁷⁶ Hiermee wordt invulling gegeven aan artikel 16.32, vijfde lid, onder b en c, Wm.

⁷⁷ In de Richtlijn is in artikel 3, onder h, een definitie opgenomen van nieuwkomers. Dit is geïmplementeerd in artikel 16.25, tweede lid, onder a, Wm. Hierin worden nieuwkomers aangeduid als inrichtingen die na de mededeling van het toewijzingsplan aan de Europese Commissie (kortgezegd) nog geen vergunning hebben dan wel nog geen wijziging van de vergunning hebben. Daarmee is de aanduiding "nieuwkomers" gekoppeld aan het tijdstip waarop mededeling gedaan wordt van het plan. In dit plan wordt onder 'nieuwkomers' iets anders verstaan dan in de Richtlijn en Wm. Dit om aan te sluiten bij het onderscheid nationaal toewijzingsbesluit versus overige toewijzingsbesluiten. Daarbij past ook een andere naamgeving. In dit plan worden inrichtingen die voor 1 januari 2007 in werking zijn getreden, aangeduid als bestaande inrichtingen. Inrichtingen die vanaf 1 januari 2007 of daarna in werking worden gesteld of veranderingen hebben ondergaan (artikel 3, onder h, van de Richtlijn), worden als nieuwkomers aangeduid. Bestaande inrichtingen, met name die in NAP-I een opt-out hebben gekregen, vallen ook onder de categorie bestaande inrichtingen in NAP-II.

Bij de aanvraag om een toewijzing dient een inrichting aannemelijk te maken dat de fysieke uitbreiding of nieuwbouw van de productie-eenheid inderdaad plaatsvindt.

Bij de beoordeling daarvan zal worden betrokken:

- a. concrete project- of businessplannen die de fysieke bouw staven;
  - b. de aanvraag tot aanpassing van de milieuvergunning of een bouwvergunning bij het bevoegd gezag dan wel de indiening van de melding bij het bevoegd gezag;
  - c. de formele opdracht/aanbesteding van de fysieke bouw;
  - d. de realisatie van de opgegeven productievolumes.
2. De uitbreiding of nieuwbouw binnen een bestaande inrichting moet leiden tot een verhoogde emissie boven de drempelwaarde. De drempelwaarde voor (extra) toewijzing voor een uitbreiding of nieuwbouw van een productie-eenheid is 50 kt/jr CO₂(equivalent)-toename van de al toegewezen hoeveelheid emissierechten of een potentiële toename van de emissies per inrichting met minimaal 10% ten gevolge van de uitbreiding van de productie.

Regels voor nieuwe inrichtingen vanaf 1 januari 2007

Een inrichting die nieuw onder de reikwijdte van het systeem komt te vallen, dient aan de volgende criteria tegelijkertijd te voldoen:

1. Er moet sprake zijn van een fysieke nieuwbouw van een productie-eenheid of inrichting waarvoor een milieuvergunning of een melding noodzakelijk is.
Bij de aanvraag om een toewijzing dient een inrichting aannemelijk te maken dat de fysieke nieuwbouw van de productie-eenheid of inrichting inderdaad plaatsvindt.
Bij de beoordeling daarvan zal worden betrokken:
  - a. concrete project- of businessplannen die de fysieke bouw staven;
  - b. de aanvraag tot een milieuvergunning of een bouwvergunning bij het bevoegd gezag dan wel de indiening van de melding bij het bevoegd gezag;
  - c. de formele opdracht/aanbesteding van de fysieke bouw;
  - d. de realisatie van de opgegeven productievolumes.
2. Indien een inrichting nieuw onder de reikwijdte van het systeem komt te vallen, gelden de drempelwaarden zoals hierboven bij de regels voor uitbreidingen of nieuwbouw binnen bestaande inrichtingen onder (nr. 2) genoemd niet. Dit onder de voorwaarde dat de vergunningplicht van artikel 16.5, eerste lid, Wm, voor deze nieuwe inrichtingen niet gold. Een inrichting die reeds onder de vergunningplicht van artikel 16.5, eerste lid, Wm viel, maar heeft verzuimd om een emissievergunning aan te vragen en dientengevolge geen rechten heeft toegewezen gekregen, kan dus niet alsnog als nieuwkomer rechten aanvragen.

Ook de inrichtingen die onder NAP-I een opt-out hebben zijn geen nieuwkomers in de zin van dit plan en deze inrichtingen zullen er dan ook zelf voor dienen te waken dat ze op de indicatieve lijst met inrichtingen in dit plan worden opgenomen en op de definitieve lijst van inrichtingen in het nationaal toewijzingsbesluit.

Bedrijventerreinenregeling

Een tweede bijzonder geval van nieuwkomer ontstaat uit de situatie op bedrijventerreinen. De bedrijventerreinenregeling biedt aan inrichtingen de mogelijkheid om een aanvraag in te dienen voor extra emissierechten, te gebruiken ter dekking van nieuwe emissies die het gevolg zijn van de toename van de warmteproductie ten gevolge van fysieke uitbreiding buiten de inrichting. Het moet hierbij gaan om de volgende voorwaarden:

1. De leverende inrichting moet de warmte (=stoom, warm water, thermische olie, of elke andere drager van thermische energie) leveren aan een warmte-infrastructuur tussen twee of meer bedrijven of een woonwijk. Er moet een fysieke verbinding bestaan tussen de leverende inrichting en de inrichting/woonwijk waar de uitbreiding plaatsvindt.
2. De leverende inrichting moet aantoonbaar maken dat een fysieke uitbreiding buiten de grenzen van de leverende inrichting waarvoor de leverende inrichting rechten wil verkrijgen, leidt tot een aantoonbare toename in warmteproductie, welke alleen maar geleverd zal worden door de inrichting welke de rechten aanvraagt en dat deze emissietoename de volgende drempels te boven gaat:

- a. 10% op jaarbasis ten opzichte van de bestaande situatie van de inrichting die warmte levert, of
- b. 50 kton emissietoename op jaarbasis van de inrichting die warmte levert.

4.2 Manier van toewijzen aan nieuwkomers

De manier van toewijzen is als volgt:

1. De toewijzing wordt gebaseerd op de beste stand der techniek. Deze wordt vastgesteld op basis van de emissies van de energietechnisch beste - commercieel opererende eenheid ter wereld. Dit kan afgeleid worden uit de actuele Benchmarking - wereldtop⁷⁸ of op een andere vergelijkbare manier.
2. Voor de toewijzing geldt een maximum van 90% van de ontwerp productiecapaciteit op jaarbasis, tenzij aangetoond wordt dat 100% productie karakteristiek is voor het toegepaste productieproces.
3. Voor alle inrichtingen geldt dat de toe te wijzen hoeveelheid emissierechten nooit meer bedraagt dan de reëel geplande emissie op jaarbasis.
4. De emissierechten worden toegewezen vanaf de startdatum van de nieuwkomer. Een nieuwkomer is in gebruik genomen, indien de eenheid ten minste 10 dagen opeenvolgend op meer dan 20 procent van de ontwerpcapaciteit in werking is. Indien de in de sector gebruikelijke productiecycclus korter is dan 10 dagen geldt dat de eenheid ten minste 10 dagen op meer dan 20 procent van de ontwerpcapaciteit in werking is.
5. Voor elektriciteitsproductie-eenheden worden niet meer emissierechten toegewezen dan gebruikelijk is bij een soortgelijke eenheid. De reden hiervan is dat het aantal draaiuren voor elektriciteitsproductie samenhangt met het rendement van elektriciteitsopwekking: hoe hoger het rendement, hoe meer draaiuren te verwachten zijn.
6. Geen toewijzing vindt plaats voor een testperiode voorafgaand aan de startdatum.
7. Indien zich gedurende de planperiode gevallen voordoen waarbij bestaande inrichtingen of nieuwkomers CO₂ duurzaam gaan opslaan is het mogelijk om hiervoor emissierechten toe te wijzen. Dit overeenkomstig de overige toewijzingsregels voor nieuwkomers (inclusief uitbreidingen bij bestaande inrichtingen). Toewijzing kan pas plaatsvinden na een positieve beschikking van de Europese Commissie op het door Nederland op grond van artikel 24 van de Richtlijn ingediende opt-in verzoek, waarbij de hele keten van de uitstoot van CO₂-emissie en de opvang en opslag ervan als één activiteit wordt beschouwd.

4.3 Reservering van emissierechten in het nieuwkomerdepot

Nieuwkomers dienen bij uitputting van het depot hun rechten op de markt te kopen.

Om toch vroegtijdig zekerheid te geven over het verkrijgen van rechten voor nieuwkomers is de wens uitgesproken dat het voor een inrichting mogelijk wordt om een goed onderbouwde aanvraag tot reservering van emissierechten in het depot voor nieuwkomers te doen. Het is nog niet zeker of deze reserveringsmogelijkheid er komt. De voorwaarden waaronder gebruik kan worden gemaakt van een dergelijke reservering moeten nog worden uitgewerkt en nader worden bepaald. De gedachten gaan nu uit naar het introduceren van voorwaarden waarin de volgende aspecten een rol kunnen spelen:

- a. de nieuwe inrichting zal een milieuvergunning of melding moeten overleggen;
- b. concrete bouwplannen inclusief investeringsbeslissingen en (financiële) businessplannen zullen overlegd moeten worden;
- c. de reservering zal vervallen indien niet binnen zes maanden na de aanvraag voor een reservering de finale goedkeuring voor de investering door de daartoe bevoegde persoon of personen (meestal Directie of Raad van Bestuur) binnen de inrichting of het concern overlegd kan worden.

---

⁷⁸ Het gaat hier om de wereldtop zoals vastgesteld in het kader van het Convenant benchmarking.

Momenteel is in hoofdstuk 16 Wm geen mogelijkheid opgenomen om rechten te reserveren. Hiervoor zal een wetsvoorstel tot wijziging van de Wm naar verwachting medio 2007 in procedure gebracht worden. Afhankelijk van de uitkomst en de tijdsduur hiervan, zal een reservering in beginsel nog deze planperiode mogelijk zijn.

4.4 De toewijzing voor de salpeterzuurindustrie

4.4.1 Grondslagen voor de toewijzing

De bewindspersonen hebben voor de N₂O-emissies uit de salpeterzuurproductie een opt-in aangevraagd op basis van artikel 24 van de Richtlijn. In Nederland gaat het om drie inrichtingen. Deze paragraaf is slechts van toepassing als de Commissie instemt met de opt-in aanvraag.

De toewijzing aan de salpeterzuurindustrie vindt plaats overeenkomstig de nieuwkomersprocedure. De inrichtingen zullen dus op grond van artikel 16.32 Wm emissierechten moeten aanvragen. Toewijzing van emissierechten voor de N₂O-emissies uit de salpeterzuurfabricage vindt niet plaats op basis van historische emissies, maar op basis van een 'benchmark'⁷⁹, uitgedrukt in 'kilo N₂O per ton 100% salpeterzuur', die vervolgens door vermenigvuldiging met de gemiddelde productie, de omrekeningsfactor naar CO₂ equivalenten (GWP Global Warming Potential) en een groeifactor wordt omgerekend tot een toewijzing.

4.4.2 De manier van toewijzen voor de salpeterzuurindustrie

De toewijzing vindt plaats op basis van een benchmark die uitsluitend binnen bereik komt bij het toepassen van speciale reductietechnieken. Er wordt internationaal reeds enkele jaren geëxperimenteerd met deze reductietechnieken, bestaande uit verschillende typen katalysatoren van verschillende aanbieders. Ook worden over de hele wereld CDM projecten gestart waarin katalysatoren worden geplaatst bij salpeterzuurfabrieken. Omdat de ervaring met deze nieuwe techniek bij Nederlandse salpeterzuurproducenten nog ontbreekt, wordt de bedrijfstak in de beginjaren geplaatst voor extra uitdagingen en risico's.⁸⁰ De gehanteerde rekenregel voor de toewijzing per inrichting is als volgt:

Formulebox 8: Berekenen van de uiteindelijke toewijzing

$$\text{Toewijzing}_{\text{N}_2\text{O}} = P * B * \text{GWP} * \text{GF} \quad (\text{in CO}_2 \text{ equivalenten})$$

Waarbij:

P = de gemiddelde productie van de eenheid in drie door de inrichting te kiezen jaren uit de periode 2001 t/m 2005, uitgedrukt in tonnen 100% salpeterzuur.

B = de benchmark zoals die luidt in de beschikking van de Europese Commissie op het opt-in verzoek in N₂O per ton 100% salpeterzuur

GWP = het Global Warming Potential voor omrekening van N₂O in CO₂ equivalenten (zijnde 310)

GF = groeifactor in de beschikking van de Europese Commissie op het opt-in verzoek

⁷⁹ De lidstaten die momenteel een opt-in overwegen, hanteren de term 'benchmark' voor de hoeveelheid rechten per ton product. We kunnen ook spreken over 'norm'.

⁸⁰ Zie <http://cdm.unfccc.int/> voor een overzicht van aanvragen en van lopende projecten bij salpeterzuurfabrieken.

4.4.3 Het N₂O depot

De toewijzing vindt plaats uit het N₂O depot waarvan de emissieruimte, zoals eerder aangegeven, wordt bepaald door de beschikking van de Commissie op het opt-in verzoek. Naast de drie nu bestaande inrichtingen in de salpeterzuurindustrie is het mogelijk, gelet op de markt voor kunstmestproductie, dat zich in de komende jaren nieuwe inrichtingen zullen vestigen in Nederland. Het is ook mogelijk dat bestaande inrichtingen in de planperiode 2008-2012 uitbreiden. Voor deze ontwikkelingen wordt rekening gehouden met de grootte van het depot. Als nieuwkomer is het mogelijk rechten aan te vragen, mits wordt voldaan aan de nieuwkomerdrempel. Dit overeenkomstig hetgeen daarover in dit plan is bepaald voor de CO₂-emissies.

Voor toewijzing van nieuwkomersrechten aan inrichtingen die zich nieuw vestigen zal een andere benchmark worden gehanteerd dan voor toewijzing van nieuwkomersrechten in geval van uitbreiding van bestaande inrichtingen. Dit onderscheid wordt gemaakt om aansluiting te houden bij het concept-BREF voor salpeterzuurfabrieken. In dat BREF komt het verschil in reductiemogelijkheden voor nieuw te bouwen eenheden versus bestaande eenheden tot uitdrukking in de bijbehorende gemiddelde emissiewaarden voor N₂O. Voor productie-uitbreiding van bestaande inrichtingen wordt eenzelfde benchmark gebruikt als voor de toewijzing. Voor nieuwe eenheden zal toewijzing echter plaats op basis van best beschikbare technieken.

Het N₂O-depot wordt gescheiden gehouden van de depots die beschikbaar worden gehouden om CO₂-emissies te dekken.

Hoofdstuk 5: Limiet op het gebruik van JI en CDM rechten

Het Europese handelssysteem richtte zich aanvankelijk alleen op handel in de EU-landen in het kader van de Richtlijn toegewezen emissierechten. In aanvulling daarop is ook het gebruik van buiten de EU gegenereerde reductie-eenheden mogelijk gemaakt. Dit is geregeld in de zogeheten Linking Directive⁸¹ (LD) die op 27 oktober 2004 is vastgesteld en op 13 november 2004 is gepubliceerd. De LD bevat wijzigingen van de EG-richtlijn handel in broeikasgasemissierechten die zijn gericht op het aanbrengen van een koppeling ('link') tussen het Europese handelssysteem en het mondiale Kyoto-systeem dat onder andere voorziet in JI en CDM.

Per brief⁸² hebben de bewindslieden aan de Tweede Kamer aangegeven hoe de implementatie van de LD in nationale wetgeving zou plaatsvinden. Hier wordt kort ingegaan op de brief. Voor de verdere beschrijving van doel en inhoud van de LD wordt verwezen naar die brief zelf. De LD is inmiddels geïmplementeerd in de Wm.⁸³

Op grond van de LD (artikel 1, tweede lid) moeten lidstaten voor de periode 2008-2012 een limiet instellen op het gebruik van JI en CDM in het kader van handel in emissierechten in de Europese Unie. Criterium 12 van bijlage III van de Richtlijn bepaalt daartoe dat in het plan het maximale aantal CER's en ERU's wordt gespecificeerd dat door drijver van de inrichting in het kader van de Gemeenschapsregeling mag worden gebruikt als een percentage van de aan iedere inrichting toegewezen hoeveelheid. Dit percentage moet stroken met de supplementariteitsverplichtingen van de lidstaat overeenkomstig het Protocol van Kyoto en de besluiten die zijn genomen overeenkomstig het UNFCCC en het Protocol van Kyoto.

De limiet moet dus de vorm krijgen van een percentage van het totaal aantal emissierechten dat voor een bepaalde planperiode aan een inrichting wordt toegewezen, en moet worden gespecificeerd in het nationale toewijzingsplan voor die periode, dus als eerste in onderhavig plan.

In de planperiode 2008-2012 kunnen zowel CDM als JI worden gebruikt.

Het in de eerdergenoemde brief aan de Tweede Kamer geformuleerde voornemen om de limiet voor de periode van 2008-2012 op 8 procent te stellen is aangepast. In de brief aan de Tweede Kamer werd aangegeven dat van andere lidstaten van de EU slechts beperkt informatie beschikbaar is met betrekking tot het hanteren van limieten voor het gebruik van CER's en ERU's in het kader van handel in emissierechten. Inmiddels zijn er meer gegevens beschikbaar. Besloten was de limiet op te trekken naar 12 procent, hetzelfde niveau dat in Duitsland wordt gehanteerd. Hiermee hadden de inrichtingen dezelfde uitgangspositie. Naar aanleiding van de beschikking van de Europese Commissie over het Nederlandse toewijzingsplan 2008-2012 diende echter de limiet van 12 procent verlaagd te worden naar 10 procent.

Dit betekent dat inrichtingen de emissierechten via JI- en CDM-projecten voor maximaal 10 procent van de aan hen in deze periode toegewezen emissierechten mogen inzetten ter dekking van hun eigen emissies. Deze limiet van 10 procent biedt inrichtingen voldoende ruimte om zich

---

⁸¹ Richtlijn nr. 2004/101/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 27 oktober 2004 (PbEU L 338) houdende wijziging van Richtlijn 2003/87/EG tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap, met betrekking tot de projectgebonden mechanismen van het Protocol van Kyoto.

⁸² Kamerstukken II, 2004-2005, 28.240 nr. 18.

⁸³ Stbl. 2006, 189.

op de markt voor JI- en CDM-projecten te begeven en biedt voor de langere termijn mogelijkheden om het verkrijgen van emissierechten via dergelijke projecten te verkennen. De limiet geldt namelijk alleen maar ter afdekking van de eigen emissies. Wanneer een inrichting meer ERU's of CER's verkregen heeft dan deze limiet, kan hij deze verkopen.

Bijlage 1: Lijst van deelnemende inrichtingen⁸⁴

---

⁸⁴ Dit is een indicatieve lijst. Deze cijfers kunnen later nog veranderen.

Bijlage 2: Definities en begrippen

De definities en begrippen die in deze lijst zijn opgenomen zijn veelal ook terug te vinden in wet- en regelgeving. Ten behoeve van de transparantie en leesbaarheid is hier niet volstaan met uitsluitend verwijzingen. Dit kan betekenen dat er interpretatieverschillen worden gesignaleerd. In geval van twijfel is steeds de wet- en regelgeving maatgevend voor de juiste interpretatie.

Algemeen

Emissierecht of broeikasgasemissierecht: Overdraagbaar recht om gedurende een bepaalde periode een emissie van één ton kooldioxide-equivalent in de lucht te mogen veroorzaken (artikel 1.1, eerste lid, Wm).

Eén ton kooldioxide-equivalent: Een metrische ton kooldioxide of een hoeveelheid van een ander broeikasgas met een gelijkwaardig aardopwarmingsvermogen (artikel 1.1, eerste lid, Wm).

Richtlijn: Tenzij anders vermeld: richtlijn nr. 2003/87/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 13 oktober 2003 tot vaststelling van een regeling voor de handel in broeikasgasemissierechten binnen de Gemeenschap en tot wijziging van richtlijn 96/61/EG van de Raad (PbEU L 275) (artikel 1.1, eerste lid, Wm).

Planperiode: Periode waarop een nationaal toewijzingsplan betrekking heeft. Dit is voor NAP-I een periode van drie jaar (2005-2007), en daarna periodes van telkens 5 jaar (artikel 16.1, eerste lid, Wm).

Toewijzing: Besluit of beschikking van de Ministers van VROM en EZ waarmee het aantal over te dragen emissierechten aan een of meer inrichtingen wordt vastgesteld. Toewijzingen zijn geldig voor een enkele planperiode.

Bevoegd gezag: Orgaan dat belast is met de uitvoering van regelgeving of onderdelen daarvan. De Ministers van VROM en van EZ zijn belast met de toewijzing van de emissierechten (artikel 16.23, eerste lid, artikel 16.29, eerste lid, en artikel 16.32, tweede lid, Wm). In de praktijk is de rolverdeling dat het Ministerie van EZ het voortouw heeft bij het opstellen van het NAP en het Ministerie van VROM bij de daadwerkelijke toewijzing van de emissierechten (NTB en toewijzingsbeschikkingen).

De Nederlandse emissieautoriteit is (kort gezegd) belast met de verlening van de emissievergunning (artikel 16.5, eerste lid, Wm), met de verlening van de emissierechten (artikel 16.35, eerste lid, Wm), met het beheer van het broeikasgasemissierechtenregister (artikel 16.43 Wm) en met de handhaving van het systeem van emissiehandel (artikel 18.2f Wm).

Inrichting: Elke door de mens bedrijfsmatig of in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was, ondernomen bedrijvigheid die binnen een zekere begrenzing wordt verricht (artikel 1.1, eerste lid, Wm). Tot eenzelfde inrichting wordt beschouwd de tot eenzelfde onderneming of instelling behorende eenheden die onderling technische, organisatorische of functionele bindingen hebben en in onmiddellijke nabijheid van elkaar zijn gelegen.

Verbrandingseenheid: Technisch deel van de inrichting, bijvoorbeeld een fornuis, boiler etc. Dit begrip zal nader in het Besluit handel in emissierechten worden omschreven.

Toewijzing en verlening

Nationaal Allocatieplan (NAP) of nationaal toewijzingsplan: Plan dat voor een planperiode ondermeer de manier van toewijzen van emissierechten bevat, het maximaal aantal toe te wijzen emissierechten en een indicatieve lijst van toewijzingen aan individuele inrichtingen (artikel 16.23, eerste lid, Wm).

NAP-I: NAP voor de eerste planperiode, lopend van 2005 t/m 2007.

NAP-II: NAP voor de tweede planperiode, lopend van 2008 t/m 2012.

Nationaal toewijzingsbesluit (NTB): Besluit voor een planperiode, bestaande uit het totaal aantal toe te wijzen emissierechten, de toewijzingen van emissierechten aan individuele inrichtingen en het deel dat jaarlijks wordt verleend en eventueel de aangehouden reserve(s) (artikel 16.29, eerste lid, Wm).

NTB-I: NTB voor de eerste planperiode, lopend van 2005 t/m 2007.

NTB-II: NTB voor de tweede planperiode, lopend van 2008 t/m 2012.

Overige toewijzingsbesluiten: Periodiek te nemen individuele besluiten voor de toewijzing van emissierechten. Met deze besluiten vindt de toewijzing van emissierechten aan nieuwkomers en aan de salpeterzuurindustrie plaats (artikelen 16.32 en 16.33 Wm). Voor de tweede planperiode hebben de besluiten betrekking op inwerkingstelling na 31 december 2006. De daarin opgenomen toewijzing heeft betrekking op de planperiode 2008-2012.

Verlening: Geven van emissierechten aan inrichtingen door middel van bijschrijven van rechten op de exploitanttegoedrekening, op basis van de toewijzing, door de NEa (artikel 16.35 Wm).

Definities/begrippen uit NAP-II

Wettelijke criteria: de criteria, zoals vastgelegd in de Wet milieubeheer (Wm) en het Besluit handel in emissierechten, die bepalen of een inrichting al dan niet onder het systeem van emissiehandel valt.

Aangewezen sectoren: Met naam genoemde categorieën van activiteiten opgenomen in bijlage I, categorieën 1 tot en met 4 bij het Besluit handel in emissierechten.

Referentieperiode: Aaneengesloten reeks van vijf jaren, lopend van 2001 t/m 2005, waaruit voor het NAP-II de historische emissies worden bepaald.

Basisjaren:

Voor bestaande inrichtingen: de drie gebruikte jaren uit de referentieperiode voor de bepaling van de historische emissies.

Voor de uitbreidingen en nieuwe inrichtingen: de gebruikte jaren uit de referentieperiode, eventueel uitgebreid met 2006, volgens de manier van het NAP.

Benchmark

Vaststellen van de wereldtop conform de regels van het Benchmarkconvenant.

Bètafactor (bij BM bedrijven)

De bètafactor is het energieverbruik van de wereldtop gedeeld door het werkelijke energieverbruik van de inrichting in het benchmarkjaar. (Bij MJA en overige bedrijven wordt de bètafactor op andere wijze gehanteerd: zie hoofdstuk 3).

Bestaande inrichtingen: Inrichtingen die, inclusief eventuele uitbreidingen, voor 1 januari 2007 hun inrichting in werking hadden gesteld.

Brandstof: gasvormige, vloeibare of vaste stof, met inbegrip van alle daaraan toegevoegde stoffen, dienende voor verbranding.

CO₂-Verbrandingsemissie: Emissie van CO₂ die plaatsvindt bij de exotherme reactie van een brandstof met zuurstof (zie Besluit handel in emissierechten) uit:

- energieconversie (dat zijn eenheden waarin de brandstof wordt omgezet in een andere energiedrager (elektriciteit, stoom, warm water) die elders (in of buiten de inrichting) wordt benut.
- overige verbrandingseenheden (eenheden waarbij een brandstof wordt ingezet, om warmte op te wekken direct in het productieproces).

CO₂-Procesemissie: emissie van CO₂, niet zijnde een CO₂-verbrandingsemissie, die optreedt ten gevolge van bedoelde of onbedoelde reacties tussen stoffen of bij de transformatie daarvan, waaronder de chemische of elektrolytische reductie van metaalertsen, de thermische ontbinding van stoffen en de vorming van stoffen, bedoeld om te worden gebruikt als product of als grondstof (zie Besluit handel in emissierechten).

CO₂-Emissiefactor: factor die is gebaseerd op het koolstofgehalte, uitgedrukt als ton CO₂/TJ voor CO₂-verbrandingsemissies (zie besluit handel in emissierechten).

C-factor: Correctiefactor die wordt bepaald door het beschikbare aantal emissierechten voor een groep inrichtingen te delen door de som van individuele berekeningen die ten grondslag ligt aan de toewijzing voor afzonderlijke inrichtingen. De C-factor is de laatste stap voor de bepaling van de toewijzing. Daarbij wordt de individuele berekening vermenigvuldigd met deze factor. Voor welke groepen de C-factor van toepassing is wordt in het NAP-II aangegeven.

MJA

Meerjarenafspraken (MJA) energie-efficiency zijn overeenkomsten tussen de overheid en bedrijven en instellingen over het effectiever en efficiënter inzetten van energie.

Uitbreidingen/Nieuwkomers, reserves en sluiting

Uitbreiding: Degene die onder de wettelijke criteria valt en die een vergunning dan wel een bijstelling van de vergunning voor broeikasgasemissies wegens een verandering in de aard of de werking van de inrichting of wegens een uitbreiding van de inrichting heeft verkregen vanaf 2002 tot 1 januari 2007. Onder uitbreidingen worden ook inrichtingen verstaan die een vergelijkbare wijziging hebben ondergaan maar nog geen emissievergunning hadden, omdat zij in de eerste planperiode (2005-2007) nog niet deelnamen aan het systeem van emissiehandel of omdat zij voor 1 januari 2007 als geheel nieuw gingen deelnemen in het systeem. De manier van toewijzing van rechten aan een uitbreiding is opgenomen in NAP-II.

Nieuwkomer: Significante uitbreiding van een inrichting of geheel nieuwe inrichting na 31 december 2006 en inrichtingen in de salpeterzuurindustrie. In NAP-II is aangegeven dat bepaalde drempelwaarden moeten worden overschreden, wil een nieuwkomer in aanmerking komen voor de toewijzing van (extra) emissierechten. De manier van toewijzing van rechten aan nieuwkomers is eveneens opgenomen in NAP-II. Nieuwkomers worden niet opgenomen in het NTB-II. Voor hen zijn overige toewijzingsbesluiten van toepassing (artikel 16.32 Wm).

Nieuwkomersdepots: Aantal rechten dat in de depots wordt gehouden voor de toewijzing aan nieuwkomers en aan de inrichtingen in de salpeterzuurindustrie, via toewijzingsbeschikkingen (artikel 16.29, eerste lid, onder d, Wm).

Juridisch depot: Aantal rechten dat in depot wordt gehouden voor eventuele extra toewijzing als gevolg van de uitkomst van juridische procedures (zie artikel 16.29, eerste lid, onder d, Wm).

Sluiting: In het kader van de emissiehandel wordt een inrichting als gesloten aangemerkt indien het niet langer onder de wettelijke criteria valt. Maatgevend is of een inrichting nog valt onder de emissiehandel (het verbod van artikel 16.5, eerste lid, Wm). Van sluiting kan bijvoorbeeld sprake zijn als een inrichting van een niet aangewezen sector een eenheid definitief sluit waardoor het geïnstalleerd vermogen beperkt wordt tot 20 MWth of minder (dit moet nog in de Wm worden opgenomen).

Bijlage 3: Verbrandingswaarden en emissiefactoren

Brandstof of energiedrager	Eenheid	Verbrandingswaarde [in GJ/eenheid]	CO ₂ emissiefactor [ton CO ₂ /TJ]
		Default waarde	Default waarde
Aardgas Groningen kwaliteit	nm ³ _{ae} * 1000	31,65	56,8
Aardgas hoog calorisch	nm ³ _{ae} * 1000	31,65	56,8
LPG	ton	45,20	66,70
Hoogovengas	GJ	1,00	247,4
Cokesovengas	GJ	1,00	41,2
Lichte olie (HBO)	ton	42,70	74,30
Zware olie	ton	41,00	77,40
Steenkool	ton	24,5	94,7
Petroleum cokes	ton	35,20	100,80
Biomassa	ton	-	-
Waterstof	nm ³ * 1000	10,78	-

Bijlage 4: Overzichtstabellen